

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

Institut de
Seguretat Pública
de Catalunya

LA SEGURETAT A LES DISCOTEQUES DE CATALUNYA

Una revisió de la normativa

Treball Final de Grau

Grau en Seguretat

Institut de Seguretat Pública de Catalunya-Universitat de Barcelona

Pau Asnà Peig

Tutora: Anna Aisa

Curs 2021-2022

Índex

1.	Introducció	3
1.1	Introducció al problema.....	3
1.2	Objecte d'estudi	5
1.3	Objectiu de la investigació	6
1.4	Motivacions.....	7
1.5	Metodologia	8
2.	Marc Normatiu	11
2.1	Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives.....	12
2.2	Decret 112/2010, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives.....	14
2.3	Llei 5/2014, de 4 d'abril, de seguretat privada	20
3.	Marc teòric.....	23
3.1	Perquè les discoteques?.....	23
3.2	Situacions endèmiques.....	25
4.	Conjuntura actual a les discoteques	28
4.1	Problemàtiques recurrents.....	28
4.2	Altres problemàtiques	30
5.	Mesures de seguretat	32
5.1	Memòria de seguretat.....	32
5.2	Vigilants de seguretat	33
5.3	Controladors d'accés	35
5.4	Sistema automàtic de control d'aforament.....	35
6.	Mesures de seguretat complementàries	37
6.1	Videovigilància.....	37
6.2	Directors de Seguretat.....	38

6.3 Rondes discontinues	38
7. Conclusions i propostes de millora	40
8. Bibliografia	44
9. Annexos.....	48
Annex 1. Entrevista Martí Navarro.....	48
Annex 2. Entrevista a Jorge Tirado.....	56
Annex 3. Entrevista a Ramon Mas Espinalt.....	63
Annex 4. Informe de la DGAS sobre el sistema automàtic de control d'aforament.....	70

1. Introducció

1.1 Introducció al problema

L'oci nocturn és un dels grans reclams a l'hora de passar una estona distesa aprofitant el temps lliure per a gent de totes les edats. Dins de l'oci nocturn s'hi troben una gran quantitat d'activitats com poden ser concerts, sales d'espectacles, festivals, sales de jocs, bars musicals, discoteques...

A diferència d'altres entorns com poden ser els concerts que són realitzats molt freqüentment a l'aire lliure, en recintes com estadis o instal·lacions esportives; o festivals musicals que solen fer-se en èpoques de l'any que proporcionin condicions climàtiques i meteorològiques més agradables i suaus, les discoteques apareixen com una oferta disponible durant tot l'any de manera fixa, continuada i recurrent, independentment de les condicions climàtiques i meteorològiques puix són activitats que es realitzen en espais interiors.

Una de les característiques que diferencien les discoteques d'altres activitats d'oci nocturn és la presència de les mateixes en els entorns urbans fins i tot residencials, és a dir, a diferència dels exemples com els mencionats anteriorment (festivals o concerts), que requereixen espais més allunyats de les zones urbanes ja sigui per necessitat d'extensions àmplies de sòl per dur-se a terme i per tenir una afluència de gent molt més elevada; les discoteques estan presents tant a zones més apartades dels nuclis urbans com a l'interior mateix dels nuclis urbans, cosa que comporta també una sèrie de situacions i circumstàncies pròpies i específiques d'aquestes activitats, tenint en compte també que l'afluència de gent també és més continguda que la de grans concerts o festivals.

Un exemple d'això el podem trobar a l'Àrea Metropolitana de Barcelona on tenim discoteques en ubicacions més allunyades o apartades de zones residencials (com són polígons industrials i zones de locals amb activitat comercial) com per exemple el cas de la discoteca "Malalts de Festa" o "*Capitolio*" ubicades a la zona industrial de l'Almeda a Cornellà de Llobregat, també zones que combinen els usos industrials i d'oficines amb proximitat a nuclis residencials com la zona del Parc i La Llacuna del Poblenou, a la zona de Marina i Bogatell de Barcelona on

hi trobem discoteques com “*Razzmatazz*” o “*Wolf*”. Finalment, també hi ha discoteques ubicades al bell mig de zones residencials com poden ser les sales “*Sutton*” o “*Twenties*” situades a Sant Gervasi – Galvany i l’Eixample de Barcelona, respectivament.

L’oci nocturn representa aproximadament el 3,1% del PIB a Catalunya, sent doncs un sector important per l’economia catalana i creador directe de 37.000 llocs de treball.

Ha estat un sector molt perjudicat per la crisi sanitària de la Covid-19, amb pèrdues de més de 5.500 milions d’euros segons diferents associacions (Coll, 2021). Tot i això, la represa de l’activitat segons sembla torna a reactivar el sector, amb noves mesures que facilitaran un increment de la facturació i la creació de més llocs de treball (Jassé, 2022). És una notícia positiva pel sector, més tenint en compte els reptes que ha anat enfrontant com per exemple la proliferació dels “botellons” com a alternativa d’oci (Coll, 2021).

Aquest tipus d’activitats d’oci nocturn, generen quasi de manera inherent, un conjunt de problemàtiques molt diverses i recurrents materialitzades en conductes que poden impedir un gaudi ple d’aquestes, així com provocar molèsties de caràcter divers a la població que resideix en zones pròximes a aquestes activitats. Aquestes conductes poden esdevenir violentes amb certa facilitat, donades les circumstàncies de consum d’alcohol i/o altres substàncies psicotròpiques i estupefaents que poden conduir a l’alteració de la conducta i la percepció de la realitat, a més de comportaments agressius que derivin en situacions violentes.

Independentment de la crisi sanitària, que ha demostrat la vulnerabilitat del sector i ha posat sobre la taula un nou risc a ser considerat, les problemàtiques “tradicionals” en aquests entorns es mantenen. L’actuació sobre les mateixes ha de ser integral i suficient per garantir el correcte desenvolupament de l’activitat i la seguretat sobre els assistents, els treballadors, els béns i l’entorn. La normativa vigent en espectacles públics i activitats recreatives planteja una sèrie

de mesures de seguretat per tal de mantenir els principis bàsics de la convivència, seguretat i qualitat¹.

1.2 Objecte d'estudi

L'objecte de la recerca consisteix a fer una revisió de les mesures de seguretat que la normativa vigent en matèria d'espectacles públics i activitats recreatives descriu i fixa, l'aplicació que es fa d'aquestes, si aquestes són suficients a l'hora de garantir un correcte desenvolupament de l'activitat i acomplir els principis bàsics de la convivència, seguretat i qualitat. Per tant, valorar si hi ha o pot haver-hi àmbits de millora en la mateixa o en la manera de dur-la a la pràctica.

Donada la gran varietat d'activitats contemplades en la normativa d'espectacles públics i activitats recreatives i les diferències substancials entre elles, aquest estudi es centrarà de manera concreta amb les discoteques, definició normativa de les quals es troba en el Decret 112/2010, estudiat en l'apartat 2.2 del present estudi.

A més a més, l'àmbit territorial definit per la realització del present treball serà Catalunya, puix que la legislació vigent que regula l'objecte d'estudi és d'àmbit autonòmic. La Generalitat de Catalunya té atorgades per l'Estatut d'Autonomia (LO² 6/2006, del 19 de juliol) diverses competències, algunes exclusives, en matèries com són el règim jurídic i procediment administratiu (article 159), seguretat pública (article 164), joc i espectacles (article 141), sanitat i salut pública (article 162), seguretat privada (article 163), consum i comerç (articles 123 i 121.1, respectivament)... entre altres. Per tant, fent exercici de llurs competències el legislador a Catalunya va promulgar la Llei 11/2009, del 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats

---

¹ Preàmbul II de la Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives

² Llei Orgànica

recreatives així com el Reglament de la mateixa aprovat pel Decret 112/2010, de 31 d'agost.

Aquesta normativa va pretendre actualitzar la legislació anterior sobre l'espectacle, activitats recreatives i establiments públics, text normatiu que datava de l'any 1990; adaptant la mateixa a la situació que hi havia dinou anys després, on segons s'expressa en el mateix preàmbul de la llei, el sector dels espectacles públics i activitats recreatives havia patit una profunda transformació.

En data del present estudi, any 2022, la normativa objecte del mateix té més de deu anys de vigència, on el sector ha viscut diverses contingències tant de caràcter econòmic com social, a més de la recent pandèmia causada pel virus SARS-CoV-2. Amb això, es pot considerar que el sector ha patit una profunda transformació (així com l'esmentada al preàmbul de la llei); i pot obrir el debat sobre si la mateixa normativa ha quedat obsoleta o li cal una revisió.

Aquest estudi, com s'ha comentat i a manera de resum, se centrarà en l'apartat de les mesures de seguretat que la llei preveu que adoptin les discoteques de Catalunya.

1.3 Objectiu de la investigació

La pregunta principal marcada per a la present investigació és:

- “Les mesures de seguretat fixades per la normativa vigent són suficients i efectives per tal de garantir la seguretat en les discoteques?”

Per tal de respondre aquesta pregunta, s'investigaran diversos punts. En primer lloc, analitzar quines són les mesures de seguretat que fixa la normativa vigent en matèria de la intervenció administrativa d'espectacles públics i activitats recreatives.

En segon lloc, analitzar l'activitat de manera concreta per veure si es donen situacions inherents o exclusives a les mateixes i quines són les problemàtiques recurrents a les quals han de fer front les discoteques i si les mesures descrites són suficients per a fer-hi front.

Cal puntualitzar, que com a "problemàtiques" es tindran en compte les situacions que afectin la seguretat de les persones i els béns i hagin estat provocades per la voluntat d'una persona (intencionalitat manifesta). Per tant, problemàtiques que siguin punibles o sancionables en l'àmbit penal o administratiu.

També altres escenaris que provoquin molèsties als usuaris o persones amb domicili proper a les discoteques. A tall de resum, les situacions de caràcter intencionat que puguin afectar d'alguna manera als titulars de les activitats, als usuaris o consumidors de les mateixes i a la ciutadania; i que hagin de ser actuades i intervingudes en última instància per la seguretat privada del local (si en disposa) i pels agents de seguretat pública.

Finalment, amb la informació obtinguda es procurarà aportar alguna o algunes solucions o propostes de millora aplicables a la normativa o a l'aplicació d'aquesta.

1.4 Motivacions

Les motivacions principals per l'elecció del tema objecte d'aquest treball i la realització d'aquest, responen fonamentalment a interessos personals. Al llarg dels quatre anys d'estudi al Grau en Seguretat, es van veient molts àmbits, sectors i maneres de veure el concepte de la seguretat.

Personalment, l'interès en el món de la seguretat en el sector de l'oci nocturn i espectacles es va despertar a partir d'una xerrada organitzada a l'assignatura de Seguretat Privada amb un Director de Seguretat dedicat en aquest sector i amb àmplia experiència en el mateix.

A més a més, el fet de viure, veure i conèixer, casos més o menys propers de problemàtiques sorgides en aquests entorns; juntament formació rebuda en el Grau en Seguretat i l'interès científic d'intentar entendre "el perquè" de les coses com a primer pas per intentar solucionar-les, hi han conduït a l'elaboració d'aquest treball.

1.5 Metodologia

La metodologia per a fer aquest treball és de caràcter qualitatiu i consisteix en una primera fase d'anàlisi documental aprofundint en la normativa vigent, amb l'objectiu de veure quins són els elements que la normativa preveu a l'hora d'establir mesures per a garantir la seguretat, en aquest cas, als entorns d'oci nocturn, concretament a les discoteques. A més a més, s'ha consultat diversa bibliografia per tal de veure aspectes endèmics i característics de les discoteques, a més de dur a terme un recull de diverses publicacions de premsa per tal de "creuar" la informació extreta de la literatura científica amb l'actualitat.

Un cop portada a cap aquesta primera fase i amb la intenció d'aprofundir en la situació actual del sector i les problemàtiques a les quals ha de fer front, veure com es gestionen les mateixes, l'aplicació que es fa de la normativa vigent i les necessitats en l'àmbit de la seguretat del sector, s'han realitzat una sèrie d'entrevistes personals.

En primer lloc, per tal de configurar la selecció de la mostra i amb la intenció d'aconseguir una transversalitat en el present estudi, s'ha tingut en compte que, donada la convergència i multiplicitat d'actors que participen de manera activa a l'hora de gestionar la seguretat en l'oci nocturn, des de la mateixa empresa o activitat fins a l'Administració, passant per la seguretat privada i la seguretat pública, és necessari obtenir els màxims punts de vista possibles puix que la mateixa realitat es percep, intervé i gestiona moltes vegades de diferent manera.

Tenint present aquesta multiplicitat d'actors, s'han buscat tres perfils per a la realització de les entrevistes. La tria d'aquesta mostra ha estat tenint en compte

la disponibilitat de contacte i la predisposició dels mateixos entrevistats. El format de les entrevistes ha estat molt semblant, tot i que ha variat donades les divergències entre les possibilitats materials de cada entrevistat. És per això, que cada entrevista s'ha adaptat a l'entrevistat en tots els sentits: extensió, format, contingut... especialment s'han personalitzat les preguntes a cada perfil per tal de treure la màxima informació, tot i que s'han mantingut les línies argumentals generals amb la intenció d'obtenir els diferents punts de vista sobre cada qüestió concreta.

Per una banda, amb la intenció d'aprofundir en aquesta realitat i actualitat de les discoteques s'ha realitzat una entrevista via telefònica amb Ramon Mas Espinalt, empresari del sector d'oci nocturn. Propietari i gerent de la discoteca "*Wolf*" de Barcelona així com el bar "*D9*" situat també a la ciutat Comtal. A més a més, de tenir una participació activa i gestora en associacions empresarials referents del sector. Les preguntes van ser seleccionades i modificades per respectar la duració requerida per a l'entrevista, esdevenint en un format d'entrevista molt estructurada, tot i que per afavorir la narrativa de l'entrevistat es va modificar en ordre i en contingut.

Posteriorment, la realització d'una entrevista a través d'una videoconferència a Martí Navarro, tècnic superior del Gabinet de Seguretat de la Direcció General d'Administració de la Seguretat (DGAS) del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, per tal de tenir el punt de vista d'una persona que forma part de l'Administració competent en matèria de seguretat d'espectacles públics i activitats recreatives, coordinació i integració dels serveis de seguretat privada... Aquesta entrevista va tenir un format semi-estructurat, amb un guió de preguntes que es va anar modificant amb el desenvolupament de la conversa, mantenint igualment l'estructura per evitar desviacions o derives dels temes d'interès.

Finalment, s'ha realitzat una entrevista a Jorge Tirado, Director de Seguretat i gerent de Grup Seven, empresa de seguretat especialitzada en oci nocturn per tal de tenir l'opinió d'un professional d'una empresa prestadora d'aquests serveis de seguretat. El format consisteix en una sèrie de preguntes que van ser enviades a l'entrevistat mitjançant un document per correu electrònic i

contestades a través del mateix mitjà, esdevenint un format molt pautat i estructurat de “pregunta - resposta” on es va deixar la llibertat a l’entrevistat d’alterar l’ordre o estructura si així ho considerava per tal de facilitar la narrativa.

Amb aquestes tres entrevistes s’ha pretès cobrir aquesta multiplicitat d’actors i tenir representació de la majoria d’ells, a més d’obtenir coneixement que pugui ser analitzat de manera transversal.

2. Marc Normatiu

En primer lloc, s'ha de tenir en compte que la seguretat en l'oci nocturn i les discoteques està regulada per diverses normatives. No només en conseqüència dels múltiples actors intervinents, sinó també donada la distribució competencial entre administracions. L'objecte d'estudi del present treball es troba regulat tant per normatives de caràcter autonòmic de Catalunya com de normatives de caràcter estatal.

En aquest cas, la legislació autonòmica determina les mesures de seguretat que han d'adoptar les activitats recreatives (exercint les competències atorgades per l'EAC³) mentre que la legislació sobre la seguretat privada és de caràcter estatal, per tant, es tindrà en compte per l'elaboració d'aquest treball puix que, tot i que el mateix consisteix en un estudi de les mesures de seguretat a les discoteques de Catalunya (regulat com s'ha explicat anteriorment per normativa autonòmica), s'ha de tenir en compte la normativa estatal en matèria de seguretat privada.

Per tant, la normativa catalana determina quines són les activitats recreatives que per catàleg legislatiu han d'adoptar mesures i quin és el contingut d'aquestes mesures.

Pel que fa a les mesures de personal, al moment que menciona als vigilants de seguretat, entra la normativa estatal de seguretat privada, que sanciona de manera íntegra les funcions, quins serveis de seguretat es presten, com es presten, per qui són prestats, en quines condicions... en definitiva, la matèria de seguretat privada al complet. S'ha de tenir en compte, tot i això, les competències de la Generalitat de Catalunya en aquest àmbit, atribuïdes per l'Estatut d'Autonomia (Llei Orgànica 6/2006, del 19 de juliol) en el seu article 163.

Segons l'article 163 correspon a la Generalitat de Catalunya l'execució de la legislació estatal en matèries com l'autorització, inspecció i sanció de les empreses de seguretat a Catalunya⁴, l'autorització dels centres de formació del

---

³ Estatut d'Autonomia de Catalunya

⁴ Afecta a les empreses amb domicili social a Catalunya i sempre i quan no ultrapassin el territori català amb el seu àmbit d'actuació

personal de seguretat privada i la coordinació entre els serveis de seguretat i investigació privades amb la policia de Catalunya; és a dir, Policia de la Generalitat Mossos d'Esquadra (PGME) i les policies locals, municipals o guàrdia urbana⁵.

A manera de llistat, a fi de resum i sense perjudici que es desenvolupin de manera més explicativa més endavant, la legislació que es tindrà en compte per l'elaboració d'aquest marc normatiu, és la següent:

- Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives
- Decret 112/2010, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives
- Llei 5/2014, de 4 d'abril, de seguretat privada
- Reial Decret 2364/1994, de 9 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de Seguretat Privada

2.1 Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives

La llei autonòmica d'espectacles públics i activitats recreatives té com a objecte establir el règim jurídic i regular la intervenció administrativa sobre els espectacles públics, activitats recreatives i establiments i espais on es duen a terme les mateixes.

En el seu article 3 conté les definicions sobre les quals esdevén efectiva la mateixa, diferenciant entre espectacles públics i activitats recreatives, aquestes últimes sent aquelles de caràcter musical.

---

⁵ Art. 5 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'Ordenació del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya

El cas de les discoteques estan contemplades al mateix Article 3.1.b com a *“activitats musicals que congreguen un públic amb l'objectiu principal de fer-lo participar en l'activitat o d'oferir-li el consum de productes o serveis amb finalitats d'oci, entreteniment o diversió”* són, per tant, a efectes normatius, “activitats recreatives”.

A més a més, seguint en les definicions establertes a la norma, es diferencia entre activitats de caràcter ordinari i extraordinari. Les ordinàries són aquelles que es duen a terme en establiments oberts al públic i disposen d'autorització, llicència o comunicació prèvia per a les activitats que s'hi volen fer. Les extraordinàries, en canvi, són aquelles que o bé no disposen de l'autorització, llicència o comunicació prèvia (ja que realitzen una activitat diferent de la que es vol dur a terme) o bé es volen realitzar en espais oberts al públic o altres establiments no regulats per la llei.

Les discoteques seran, per tant, activitats recreatives de caràcter ordinari, puix que es realitzen en locals tancats i disposen de l'autorització, llicència o comunicació prèvia per executar l'activitat.

Aquesta llei es basa en quatre pilars bàsics:

- La convivència pacífica i ordenada entre espectadors, participants, usuaris i la resta de ciutadans, especialment els que viuen a prop d'on es realitzi l'activitat.
- La seguretat i salut de tots els espectadors, usuaris i personal.
- Qualitat, comoditat i sostenibilitat dels equipaments i activitats.
- Evitar qualsevol mena de discriminació

Per tal de que es compleixin aquests pilars i les activitats es desenvolupin de la millor manera possible, la llei preveu l'existència d'una sèrie de mesures de seguretat i les activitats que de manera obligatòria les han de tenir (desplegades en el reglament).

La llei en el seu article 25 de personal i instal·lacions de vigilància, expressa la necessitat que el reglament determini quin tipus de personal ha d'haver, en quines activitats han de ser-hi, exercint quines funcions... En la línia del que s'ha comentat anteriorment i la vinculació de diferents actors, la llei inclou a les institucions de manera que *“s'han de coordinar per a garantir la seguretat de les persones en els espectacles públics i les activitats recreatives que hagin estat autoritzats i s'hagin dut a terme en espais oberts al públic”*⁶.

2.2 Decret 112/2010, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives

En el reglament d'espectacles públics i activitats recreatives es despleguen tots els aspectes d'aplicació de la Llei 11/2009: requisits i obligacions dels establiments, regulació de les llicències, control i inspecció, règim sancionador...

A més a més, inclou un catàleg d'espectacles públics, activitats recreatives i establiments o espais oberts al públic on aquests es duen a terme.⁷

El present estudi se centra de manera concreta, dins de la diversitat d'activitats d'oci nocturn, en les discoteques. Per tenir una definició normativa completa i explícita del que són les discoteques, cal anar a l'Annex I.III que cataloga les activitats recreatives, llistant les considerades “activitats recreatives musicals” en el seu segon apartat que consisteixen en aquelles que *“es realitzen en locals que disposen d'ambientació musical, amb la possibilitat d'oferir música en directe, de realitzar espectacles públics musicals, de ballar o no, i de disposar d'un servei de menjar i beguda”*.

En aquesta llista, està definida “discoteca” de la següent manera: *“Activitat que es realitza en un local que té per objecte oferir al públic un lloc idoni per ballar,*

---

⁶ Art. 25.3 de la Llei 11/2009

⁷ Preàmbul del Decret 112/2010

mitjançant ambientació musical, i disposa d'una o més pistes per ballar i de servei de bar”⁸.

En el Títol Segon del reglament es descriuen requisits i obligacions que han de complir els establiments, els espectacles i les activitats recreatives. El primer capítol fa referència a la ubicació i construcció (compatibilitats urbanístiques i acústiques, requisits constructius, prevenció en cas d'incendi...).

És en el capítol segon on es troba l'articulat referent a les mesures per a la protecció de la seguretat i la salut:

- **Article 42: Memòria de seguretat**

- Consisteix en un document que han de fer les activitats recreatives musicals amb aforament superior a 150 persones i els establiments de règim especial sigui quin sigui l'aforament. Es desenvoluparà el contingut del mateix en l'Apartat 5.1 del present treball

- **Article 43: Necessitat de vigilants de seguretat privada**

- La normativa fixa el nombre de vigilants de seguretat privada que han de disposar durant tot l'horari de funcionament de les activitats recreatives musicals, els espectacles públics musicals i les activitats o els espectacles musicals de caràcter extraordinari en funció de l'aforament d'aquestes. S'ajunta una taula⁹:

AFORAMENT MÀXIM AUTORITZAT	NOMBRE MÍNIM
A partir de 501 persones	1 Vigilant de Seguretat
A partir de 1001 persones	2 Vigilants de Seguretat
Per cada 1000 persones més	1 Vigilant de Seguretat

- Es preveu de totes maneres la possibilitat de reduir o augmentar el nombre de vigilants així com certes circumstàncies per a l'exempció d'aquesta obligació

---

⁸ Subapartat a.3 de l'apartat 2 de l'Annex I.III del Decret 112/2010

⁹ FONT: Elaboració pròpia

- **Article 44: Funcions i requisits dels vigilants de seguretat privada**
  - En aquest article el reglament fa referència a la normativa específica¹⁰ pel que fa a les funcions dels vigilants de seguretat i la contractació dels mateixos.
  - Per altra banda remarca el fet de que cap altre treballador o personal de l'establiment (inclosos els controladors d'accés) poden assumir les funcions que els hi son pròpies als vigilants de seguretat.

- **Article 45: Prevenció de conductes incíviques a l'exterior dels establiments i dels espais oberts al públic**
  - En aquest sentit, la normativa obliga al personal i a les persones titulars de les activitats a impedir la sortida de les mateixes a usuaris amb begudes i a informar a la policia de Catalunya¹¹ de qualsevol indici de conductes incíviques a l'exterior de les activitats

- Article 46: Pla d'autoprotecció

- Article 47: Condicions d'higiene i salubritat

- Article 48: Dispositius d'assistència sanitària

- Article 49: Consumició de begudes i aliments

Tenint en compte l'objecte d'estudi d'aquest treball, es tindran en compte només les mesures corresponents als articles 42 fins al 45 (ressaltats en negreta en el llistat anterior) i s'explicaran els mateixos de manera més detallada a l'apartat 5 i 6.

Per altra banda, al capítol tercer on es regula l'accés i l'admissió, se sanciona en la secció segona la figura del personal de control d'accés. Per l'elaboració d'aquest treball es considera que la figura del controlador d'accés està dins del

---

¹⁰ La normativa específica consisteix en la Llei 5/2014 de Seguretat Privada, concretament en l'article 32 de la mateixa

¹¹ Com a policia de Catalunya s'entén Policia de la Generalitat Mossos d'Esquadra i/o el cos de policia local competent al territori de desenvolupament de l'activitat (Llei 4/2003 d'Ordenació del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya)

“personal encarregat de la seguretat” que hi ha a una discoteca, per tal de simplificar les nomenclatures i puix que el control d'accés és quelcom amb rellevància a l'hora de la seguretat interior. Però tenint en compte la normativa vigent¹², no són personal de seguretat privada.

Per tant, el reglament preveu els següents articles que regulen la figura del controlador d'accés:

- Article 56: Definició i dependència
  - El reglament defineix com a personal de control d'accés a les persones que realitzen les funcions d'admissió i control d'accés del públic a espectacles públics o activitats recreatives. A més a més, es troben sota la dependència contractual de la persona titular o organitzadora de l'activitat i depenen de la mateixa durant tot el temps de desenvolupament.

- Article 57: Obligació de disposar de personal de control d'accés
  - El reglament fixa l'obligació de disposar d'aquest personal a tots els establiments públics que duguin a terme espectacles musicals o activitats recreatives musicals a partir de 150 persones d'aforament autoritzat.
  - També a tots els establiments de règim especial oberts al públic
  - Als espectacles públics i activitats recreatives musicals de caràcter extraordinari a partir de 150 persones d'aforament autoritzat

- Article 58: Nombre
  - Tenint en compte l'aforament varia la quantitat d'efectius de personal de control d'accés per les activitats descrites en l'article 57 excepte els establiments de règim especial oberts al públic.
  - Per tal de simplificar la comprensió, s'inclou una taula¹³ amb els aforaments i els requeriments de personal:

---

¹² Llei 5/2014, de 4 d'abril, de Seguretat Privada

¹³ FONT: Elaboració pròpia

AFORAMENT MÀXIM AUTORITZAT	NOMBRE MÍNIM
150 - 500 persones	2 Controladors d'accés
501 - 1000 persones	3 Controladors d'accés
A partir de 1000 persones	4 Controladors d'accés
Per cada 1000 persones més	1 Controlador d'accés

- Article 59: Identificació del personal
  - El personal de control d'accés ha de ser identificable de manera visible mitjançant un distintiu

- Article 60: Funcions
  - Es preveuen les funcions específiques següents pel personal de control d'accés:
    - Exercici del dret d'admissió impedit l'accés a les persones que no compleixin les condicions establertes pel titular de l'establiment i no permetre l'accés a persones que incompleixin els supòsits generals d'accés
    - Donar compliment a la limitació de l'entrada de persones menors d'edat
    - Controlar l'aforament i que el mateix no es vegi superat
    - Fer complir els horaris pel que fa a l'accés de públic
    - Informar els vigilants de seguretat en cas que l'activitat en disposi o al cos policial competent de qualsevol alteració de l'ordre que es pugui donar als accessos, així com auxiliar en cas necessari a les persones que requereixin assistència sanitària o avisar al telèfon d'emergències que correspongui
    - Permetre i facilitar les tasques d'inspecció i/o controls que es puguin donar

- Article 61: Requisits
  - Per tal d'obtenir l'habilitació de controlador d'accés el reglament preveu la superació de les proves de selecció convocades per la direcció general competent i l'acompliment dels requisits següents: ser major d'edat, tenir ciutadania o permís de residència i de treball,

estar lliure d'antecedents penals, tenir coneixement de les llengües oficials a Catalunya i haver realitzat el curs de formació.

- Article 62: Proves
  - Les proves per l'obtenció de l'habilitació de controlador d'accés es veuen especificades a l'Annex V del reglament, així com el contingut del temari corresponent al curs de formació.

- Article 63: Habilitació
  - L'habilitació es duu a terme atorgant un carnet i distintiu professional als quals hagin superat les proves previstes. Es preveu una vigència de quatre anys i la necessitat de renovació en finalitzar aquest període

- Article 64: Renovació del carnet i distintiu
  - Per la renovació del carnet i distintiu professional, l'interessat haurà de presentar un nou certificat d'antecedents penals i actualitzar dades i fotografia

- Article 65: Revocació de l'habilitació
  - El reglament preveu la revocació de l'habilitació en els supòsits següents:
    - No haver cursat la renovació durant l'any posterior a l'esgotament del període de vigència
    - Haver estat condemnat per algun delictes contra les persones, el patrimoni o la salut pública
    - Haver estat sancionat administrativament per la comissió, en exercici de funcions, de dues o més faltes de caràcter greu o molt greu en el període d'un any

Més endavant¹⁴ s'analitzarà la figura del controlador d'accés, especialment l'aplicació pràctica de la mateixa i la situació que hi ha actualment amb aquest aspecte.

---

¹⁴ Apartat 5.3

Seguidament, a la secció tercera del capítol tercer trobem la regulació de mesures per al control de l'aforament. L'article 68 expressa l'obligatorietat de comptar amb un sistema automàtic de control d'aforament. En el cas de les discoteques, objecte d'estudi del present treball, han de comptar amb aquest sistema quan tinguin un aforament superior a 151 persones.

2.3 Llei 5/2014, de 4 d'abril, de seguretat privada

La llei de seguretat privada té com objecte el *“regular la realització i prestació per persones privades, físiques o jurídiques, d'activitats i serveis de seguretat privada que, duts a terme per aquests, són contractats, voluntàriament o obligatòriament, per persones físiques o jurídiques, públiques o privades, per a la protecció de persones i béns. Igualment regula les investigacions privades que es portin a terme sobre aquelles o aquests. Totes aquestes activitats tenen la consideració de complementàries i subordinades respecte de la seguretat pública”*¹⁵.

En la Llei de seguretat privada es defineix a la mateixa com el conjunt d'activitats, serveis, funcions i mesures de seguretat que s'adopten amb la finalitat de *“garantir la seguretat de les persones, protegir-ne el patrimoni i vetllar per l'acompliment normal de les seves activitats”*¹⁶.

Centrant tot això anterior amb l'objecte d'estudi d'aquest treball, les discoteques seran establiments susceptibles (en alguns casos obligats per la normativa com s'ha exposat amb anterioritat) a contractar aquests serveis de seguretat privada que es materialitzaran principalment en l'activitat de vigilància i protecció prevista en l'Art. 5.1.a) de la Llei de seguretat privada. Això sense perjudici que també hi hagi locals amb videovigilància o sistemes de seguretat connectats a centrals receptores d'alarmes o centres de control (activitats també previstes en l'Art.5 de la llei de seguretat privada).

---

¹⁵ Article 1 de la Llei 5/2014, de 4 d'abril, de seguretat privada

¹⁶ Article 2.1 de la Llei 5/2014 de 4 d'abril, de seguretat privada

L'activitat de vigilància i protecció anteriorment descrita ha de ser duta a terme per personal de seguretat privada, que seran aquelles persones físiques que, havent obtingut la corresponent habilitació, desenvoluparan funcions de seguretat privada¹⁷. Concretament, aquest personal de seguretat privada que durà a terme els serveis de vigilància i protecció seran vigilants de seguretat¹⁸ i la contractació dels mateixos haurà de realitzar-se a través d'una empresa de seguretat a la qual han d'estar integrats aquests¹⁹.

Les funcions dels vigilants de seguretat estan recollides a l'Art.32 de la Llei de seguretat privada i, tenint en compte l'objecte d'estudi, consistiran en:

- Vigilància i protecció dels treballadors i usuaris de les discoteques, així com dels béns que hi ha a l'interior i de la integritat del mateix establiment.
- Efectuar els controls pertinents, especialment als accessos, de la identitat del públic assistent (en aquest cas principalment verificació d'edat o entrades nominals, per exemple) i els seus objectes personals. Tindran la facultat d'impedir l'accés a la discoteca o ordenar-ne l'abandonament davant la negativa a exhibir la documentació o l'impediment al control dels objectes personals.
- Evitar la comissió d'actes delictius o infraccions administratives que es puguin donar a l'interior i/o als accessos de la discoteca, tant de manera preventiva com de manera reactiva (la llei determina de manera clara el deure d'intervenir davant d'algun tipus d'infracció i ajudar en cas necessari davant de situacions que ho requereixin per motius d'urgència o humanitaris)
- Detenir i posar a disposició dels cossos de seguretat competents a les persones que hagin comès algun delictes o infracció administrativa, així com els instruments, efectes i proves dels possibles delictes. Els està impedit procedir a l'interrogatori però no l'anotació de les dades personals

---

¹⁷ Article 2.8 de la Llei 5/2014 de seguretat privada

¹⁸ Article 41.1 de la Llei 5/2014 de seguretat privada

¹⁹ Article 38.4 de la Llei 5/2014 de seguretat privada

dels possibles infractors per posar-ho a disposició de l'autoritat competent.

Els controladors d'accés no estan inclosos a la Llei 5/2014 puix que no són personal de seguretat privada. Amb això també s'ha de tenir en compte, per tant, que no podran exercir les funcions pròpies reservades al personal amb la corresponent habilitació, tal com expressa l'article 26 de la Llei de seguretat privada.

Amb la contractació d'aquests serveis de seguretat per part de les discoteques, entrarà necessàriament en joc la figura del cap de seguretat²⁰, que serà l'encarregat de la planificació del dispositiu, l'anàlisi de les situacions de risc, la supervisió del servei, el control de la formació... Aquest també estarà integrat a l'empresa de seguretat contractada.

Quan la discoteca tingui contractat un director de seguretat (que haurà d'estar integrat a la plantilla de la mateixa discoteca o grup empresarial²¹) serà aquest qui exercirà les funcions de caràcter organitzatiu, de planificació i de control de totes les accions pertinents encarades a identificar, analitzar, avaluar i actuar les situacions de risc que puguin afectar a les persones o als béns... tal com es determina a l'article 36 de la Llei de seguretat privada, així com interlocutor i fer d'enllaç amb l'Administració (amb especial èmfasi a les forces i cossos de seguretat públics).

---

²⁰ Funcions desenvolupades a l'article 35 de la Llei 5/2014 de seguretat privada

²¹ Article 38.5 de la Llei 5/2014 de seguretat privada

3. Marc teòric

3.1 Perquè les discoteques?

Sortir de festa és una activitat central en l'oci dels joves arreu d'Espanya, segons una enquesta del Centro Reina Sofia sobre Infancia y Juventud entre els joves (15-19 anys) es determina com una activitat regular del cap de setmana pel 41,7% dels enquestats i de les activitats més practicades l'any 2015 (Mecca, 2017).

Les discoteques, com s'ha fet esment amb anterioritat, ofereixen durant tot l'any un lloc invariable on, independentment dels factors externs com l'època de l'any o les condicions meteorològiques, poder gaudir del temps lliure i socialitzar.

A més a més en aquest entorn concret es dona una interacció social particular que construeix formes d'identificació temporal basades al fet de compartir una experiència, fet que crea "tribus transitòries" la formació de les quals es basa en el gaudi d'aquest espai, moment, música... i marca de manera molt clara la conducta individual envers el grup de les persones que hi són (Malbon, 1997) citat per Margot Mecca (2017).

Aquestes sinergies grupals poden esdevenir perilloses en casos que tinguin una deriva violenta, ja que poden provocar una "reacció en cadena" sobrepassant el dispositiu de seguretat. D'aquí la necessitat d'actuar de manera ràpida i efectiva qualsevol incident que pugui anar a més.

El consum excessiu d'alcohol i/o altres substàncies deriven freqüentment en conductes asocials, en especial, baralles entre grups, agressions a tercers o grups minoritaris (Berthet, et al., 2016).

En un context com el de les discoteques, aquestes baralles o agressions acaben donant-se a les portes d'accés o voltants (Berthet, et al., 2016), sent el primer cas, per tant, una situació susceptible a ser intervinguda pel personal de la mateixa discoteca.

Hi ha molts tipus de discoteques i molts factors que influeixen en les problemàtiques que es poden donar a cada un dels diferents locals que ofereixen aquest tipus de servei d'oci nocturn.

Un exemple d'això anterior és la ubicació geogràfica de la discoteca. Si es troba en una zona residencial d'una ciutat, es farà més visible la problemàtica de convivència amb els veïns, que es poden veure afectats per sorolls provocats pels usuaris de l'activitat que surten a l'exterior d'aquesta. Una discoteca ubicada en una zona industrial i/o allunyada de nuclis urbans, en canvi, no tindrà aquesta problemàtica. En contrapartida serà més possible tenir problemes exteriors amb concentracions de gent a les zones d'aparcament per beure alcohol o com a alternativa d'oci, coneguts com a “botellons”.

El públic objectiu o “*target*” també és quelcom a tenir en compte, ja que en funció del mateix també es poden donar diferents tipus de problemàtiques, fins i tot amb el tipus de música; hi ha certes correlacions entre la comissió de conductes antisocials i delictives amb els gèneres musicals (Nanclares, 2020). També s'ha determinat en diversa literatura científica que hi ha relació entre el consum de substàncies psicotròpiques/recreatives i certs ambients nocturns (Calafat, et al., 1999) o (Forsyth, Barnard, & McKeganey, 1997) ambdós citats per Calafat, Juan, & Duch (2009).

Un dels entrevistats destacava²² tres factors importants i inherents en la seguretat de les discoteques a diferència d'altres models d'oci nocturn com per exemple un concert: “punt d'estrès” diversificat, moviment de persones i duració. Un concert concentra els moments de risc en l'obertura i control de fossat especialment, el públic està pendent d'un únic punt (escenari) i no va deambulant per tot el local i finalment una sessió de discoteca acostuma a prolongar-se més en el temps.

---

²² Annex II

3.2 Situacions endèmiques

Les situacions babèliques a les quals ha de fer front el personal de seguretat d'una discoteca són molt diverses i multifactorials. En diversa bibliografia consultada, és habitual i reiterat la identificació de les mateixes problemàtiques o molt semblants. Concretament, (Calafat, Juan, & Duch, 2009) identifiquen sis grans àrees en les quals es materialitzen aquestes complicacions:

- Violència nocturna materialitzada en agressions, baralles o altres tipus de delictes violents. Un estudi britànic (Allen, Nicholas, Salisbury, & Wood, 2003) citat per Calafat, Juan, & Duch (2009) determinava que la majoria d'aquestes situacions es donen a la via pública propera als locals, sigui al davant del mateix o en carrers propers. Aquest fet es replica aquí a Catalunya on hi ha discoteques que prenen mesures per l'actuació exterior.
- Sexe insegur o no desitjat. Aquestes situacions es poden donar amb la desinhibició innata producte de la ingesta d'alcohol o altres drogues. S'ha d'incloure aquí també, els actes que tot i no ser tipificats penalment, constitueixen un assetjament sexual.
- Problemes de salut com podrien ser ferides, deteriorament auditiu, hipertèrmia, trastorns relacionats amb el consum d'alcohol o altres substàncies.
- Consum d'alcohol entre menors d'edat. És una situació que es pot donar especialment a les discoteques nocturnes amb permissió d'entrada a joves a partir dels setze anys²³. Tot i que la venda d'alcohol estigui prohibida als menors de divuit anys, tenint un públic amb presència de gent de totes les edats fa que inevitablement es puguin donar situacions on menors tinguin accés a begudes alcohòliques (que una persona major d'edat els hi faciliti o que s'alterin d'alguna manera les mesures que imposen els locals per tal de fer front a aquestes situacions²⁴). De totes

---

²³ Article 53.2 del Decret 112/2010 (Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives)

²⁴ Per exemple amb ús de polseres, segells o altres distintius per discernir entre majors d'edat i menors d'edat

maneres, aquest consum és freqüentment realitzat de manera prèvia a l'accés a l'interior de les discoteques. Tot i això, les actuacions del personal de seguretat cap a aquestes situacions seran inevitables a l'interior del local²⁵. Per altra banda, aquest personal també serà l'encarregat i responsable de realitzar el control de l'edat "ex ante" a l'accés al propi local²⁶.

- Desplaçaments cap a les discoteques i desplaçaments des de les discoteques. Per una banda, en casos de locals ubicats en polígons o zones industrials, és freqüent l'ús del vehicle privat donada la llunyania d'aquests espais i la manca de transport públic cap als mateixos. Per altra banda, en contraposició, als locals de zones més urbanes el transport públic és l'opció més accessible normalment. Val a dir que hi ha molta literatura sobre la percepció de la seguretat i l'accés a les infraestructures de transport, especialment entre el col·lectiu femení i la necessitat de millora en aquest aspecte (Noctámbul@s, 2018, p. 60). En aquesta línia es determina la correlació entre agressions sexuals en entorns urbans i la proximitat de parades de transport públic com a element comú (Ceccato, 2014) citat per (San Juan, Vozmediano, & Martín, 2019, p. 26).
- Molèsties socials derivades normalment de la ubicació de certs espais d'oci nocturn en zones residencials. Seria el cas del consum d'alcohol a la via pública ("*botellons*²⁷"), sorolls, actes vandàlics, miccions a la via pública... Aquestes situacions problemàtiques i la interacció o convergència d'aquestes amb les persones residents (per tant afectades per les mateixes situacions) han sigut objecte de diversos estudis que han arribat a parlar de "colonització" d'aquests espais per part dels consumidors o usuaris d'aquestes activitats (Worpole, 1992)²⁸. Aquesta "colonització" també es dona en certes zones de Catalunya (Ros, 2017)

---

²⁵ Intervencions que han de ser dutes a terme per vigilants de seguretat amb la corresponent habilitació

²⁶ El control d'edat podrà ser realitzat tant per vigilants de seguretat com per controladors d'accés, sent més freqüent que el realitzin aquests segons.

²⁷ Definit com "l'ocupació per part dels joves de l'espai públic de ciutats i pobles durant la nit per beure" (López Rey, Chaves, Lucio, & Baigorri, 2003, p. 898)

²⁸ Citat per Calafat, Juan, & Duch (2009)

on hi ha una forta prevalença del fenomen conegut com a “turisme de borratxera”²⁹ en zones com Lloret de Mar, Salou, certes zones de Barcelona... (Jorro, 2021)

Aquest tipus de públic té un alt grau de complexitat pel que fa a la gestió per part del personal de seguretat de les discoteques, ja que compleixen el que s’ha anat mencionant del sentiment de pertinença al grup, l’encoratjament que això proporciona, un alt consum de substàncies que alteren la conducta, possibles condicions ambientals o d’entorn que afavoreixin comportaments agressius... (Daphne programme II, 2014)

---

²⁹ També conegut com a “turisme brossa” denomina el conjunt de tipologia de turisme realitzat per joves normalment europeus (britànics, alemanys, francesos, holandesos, belgues...) que viatgen a punts del territori espanyol amb l’única intenció de trobar festes desenfrenades on consumir i abusar de l’alcohol i/o altres substàncies, a més de cometre actes incívics. L’anonimat i la llunyania respecte dels seus països d’origen no fan més que encoratjar aquestes conductes. (Bengoetxea, 2017)

4. Conjuntura actual a les discoteques

4.1 Problemàtiques recurrents

Amb la valoració de la informació extreta de les entrevistes realitzades per aquest estudi i el recull de diverses publicacions de premsa, no es pot determinar una clara correlació amb les problemàtiques exposades a l'anterior punt. Sí que hi ha algunes similituds, però l'escenari actual és diferent i canviant, cosa que fa més evident la necessitat d'incloure anàlisis de riscos ben definits a l'hora de plantejar les mesures de seguretat d'una discoteca.

En primer lloc, els successos relacionats amb la violència sexual, que s'entén per "qualsevol conducta que impliqui la vulneració, en qualsevol forma, del dret a la llibertat, la intimitat i l'autonomia sexual de les persones, especialment les dones"³⁰. Aquestes conductes es donen tant a l'interior³¹ com a l'exterior dels locals: casos com els ocorreguts a la discoteca "Waka" de Sabadell (Plans, 2022) o a Barcelona (Ramos, 2022), a la sortida d'una discoteca. També es donen de camí a les parades del transport públic³².

Seguidament, sent un dels àmbits que a la vegada assenyalaven Calafat, Juan, & Duch (2009), es donen amb molta freqüència delictes contra el patrimoni, específicament els furts i els robatoris. Els primers es veuen molt afavorits per l'ambient distès, les distraccions i la desinhibició de les persones que romanen a l'interior de les discoteques. Els segons, en canvi, requereixen una confrontació directa de l'agressor vers la víctima i un ús de la violència o intimidació (Art. 237 del Codi Penal³³), per tant, es cometran amb més freqüència a l'exterior dels locals per diverses causes, per exemple: el *modus operandi* necessari per a l'escometiment dels mateixos i/o la possible o la necessitat d'objectes per exercir la violència o intimidació (com armes blanques o objectes contundents), susceptibles a ser detectats als accessos dels locals per part del personal de

---

³⁰ Definició extreta de l'apartat 2.2 del Protocol de seguretat contra les violències sexuals en entorns d'oci (Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, 2019, p. 9)

³¹ Cas a una discoteca de la Ciutat Vella, Barcelona (Segura, 2022)

³² Un dels casos recents amb més ressò ha estat el cas d'una menor agredida sexualment a Igualada (Congostrina, 2021)

³³ Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del codi penal

seguretat (en cas de personal de control d'accés serà una possible detecció visual, per tal d'efectuar algun tipus de registre caldrà que ho faci un vigilant de seguretat).

Aquests delictes són especialment rellevants, ja que generen una elevada sensació d'inseguretat i influeixen de manera molt negativa a la imatge dels locals.

També el consum de drogues és una situació perenne que per si ja implica una certa problemàtica intrínseca (possible venda a la menuda de substàncies, afectació de la salut d'algun usuari a causa del consum...); també és una conjuntura catalitzadora d'altres fets com agressions o violències sexuals, les quals poden incloure ús de certes substàncies que alteren la conducta o indueixen a la "submissió química" anul·lant la voluntat i capacitat de decisió d'una persona amb l'objectiu final de cometre algun delictes³⁴ (Grocin, 2015).

Les situacions violentes (materialitzades en baralles o agressions) també tenen una alta freqüència a les discoteques, tant a l'interior com a l'exterior. En aquest sentit, la violència i l'agressivitat en aquests entorns ja tenia una tendència alcista abans de les restriccions decretades per fer front a la pandèmia del coronavirus, però a partir de la reobertura i de l'aixecament de restriccions, les conductes violentes han experimentat un creixement exponencial segons apuntava ADN Sindicat de Seguretat i Serveis de Catalunya (2021). Cal mencionar també que hi ha incidents violents que esdevenen a causa d'algunes extralimitacions, sent per tant, propiciats pel mateix personal de la discoteca en exercici de la seva tasca (Martí, 2021).

Els episodis relacionats amb delictes d'odi i discriminació és una altra de les problemàtiques, molt relacionada amb les situacions violentes, puix que algunes d'elles es troben motivades amb pretextos d'odi i discriminació. Els episodis amb violència física es solen donar a l'exterior a causa de l'absència del personal de seguretat³⁵. Per altra banda, es poden donar episodis on no hi hagi presència de

---

³⁴ Normalment, delictes relacionats amb estafes, robatoris o agressions sexuals

³⁵ Casos com el de la presumpta agressió homòfoba en grup a la sortida de la discoteca "Safari" de Barcelona (Colomer, 2021)

violència física però si de violència verbal i de conductes discriminatòries, fins i tot causades pel personal de la mateixa discoteca (Colomer, 2021).

Martí Navarro de la DGAS³⁶ presentava la problemàtica dels delictes d'odi i discriminació com a quelcom transversal i present a l'agenda política³⁷ (en el moment de l'entrevista, Martí Navarro estava participant en l'elaboració d'un protocol per a la prevenció dels delictes i situacions d'odi i discriminació).

Les diverses conjuntures problemàtiques que s'han exposat no s'han de valorar de manera disgregada, puix que entre si convergeixen i es "retroalimenten". Aquesta transversalitat que presenten aquestes situacions és clau que es tingui present a l'hora de fer-hi front, amb un punt de vista ampli i col·lectiu.

4.2 Altres problemàtiques

A continuació es descriuran conjuntures i escenaris que, tot i que no tenen la idiosincràsia delictiva o d'infracció administrativa que es preveu a l'objectiu de la investigació, s'ha vist que influeixen o poden influir d'alguna manera negativa en la seguretat de les discoteques.

L'impacte que aquests escenaris poden tenir vers la seguretat rau a minvar la capacitat de reacció del dispositiu de seguretat o l'òptima actuació d'aquest.

Per començar, Ramon Mas apuntava com a problemàtica la manca de personal per a treballar a les discoteques. Arran del tancament de l'oci nocturn com a mesura per fer front a la pandèmia causada pel virus SARS-CoV-2, molts dels treballadors van canviar de feines buscant sectors menys afectats per la crisi sanitària (Vinardell, 2021) .

Tot i la represa de l'activitat, molts d'aquests treballadors no han retornat cap al sector, deixant per cobrir vacants de feina tant dins com fora de l'àmbit de la

---

³⁶ Direcció General d'Administració de la Seguretat

³⁷ Veure Annex I

seguretat, encara que l'empresari parlava d'una necessitat imperiosa de personal de seguretat per tal de cobrir la demanda³⁸, especialment creixent en el moment de la realització de l'entrevista donada la proximitat de la temporada d'estiu.

Relacionat amb això anterior, la manca de personal amb l'habilitació corresponent per l'exercici de certes funcions a les discoteques, pot dur al fet que els titulars de les activitats acabin contractant persones que no disposin d'aquesta acreditació per a que duguin a terme de totes maneres les tasques de seguretat o control d'accessos. Aquest fet és quelcom problemàtic per diverses causes.

Per una banda, donades les sancions administratives que pot comportar aquest fet: per exemple, en cas de contractar persones que exerceixin funcions de seguretat privada sense posseir l'habilitació corresponent legalment prevista, la discoteca pot haver de fer front a sancions de fins a 100.000 euros³⁹, sens perjudici d'altres possibles faltes previstes en la normativa catalana que estigui cometent.

Per altra banda, la manca de formació del personal pot dur a escenaris on, donada la falta d'eines per tal de gestionar certes conjuntures, es recorri a la violència mitjançant l'agressió física com a resposta. Martí Navarro coincidia en la importància de la formació, com a única via de sensibilitzar i dotar de coneixement al personal per tal que actuï sempre de la manera més òptima possible davant de qualsevol situació.

A més a més, Jorge Tirado identificava dos grans eixos pel que fa a situacions potencialment problemàtiques. La superació del nombre de persones previst a l'aforament és una d'elles. També el nombre insuficient de personal que provoca una manca d'adequació del dispositiu de seguretat a les necessitats i la realitat de les discoteques i les seves complicacions inherents.

---

³⁸ Veure Annex III

³⁹ Art. 63.1.a) de la Llei 5/2014 de Seguretat Privada

5. Mesures de seguretat

En aquest apartat es desenvoluparan de manera específica les mesures de seguretat previstes a la normativa d'espectacles públics i activitats recreatives i que han d'adoptar les discoteques; valorant també l'aplicació de les mateixes.

5.1 Memòria de seguretat

La memòria de seguretat és una eina prevista al reglament d'espectacles públics i activitats recreatives en el seu article 42. L'elaboració d'aquesta memòria de seguretat és obligatòria per les activitats recreatives musicals que tinguin un aforament superior a 150 persones, per tant, les discoteques que superin aquest aforament l'hauran de realitzar. Aquest document, o millor dit, conjunt de documents haurà d'incloure el següent:

- Avaluació dels riscos que, per les seves característiques, presenta la discoteca per a les persones que hi assisteixen, hi participen o s'hi relacionen directament per qualsevol altre concepte, i preveure les mesures que s'han d'adoptar per afrontar-los i els altres dispositius de seguretat amb què ha de comptar
- Els protocols d'intervenció que garanteixin la capacitat de reacció òptima dels vigilants de seguretat privada
- El llistat i concreció dels elements constructius i les instal·lacions que compleixen funcions preventives
- El disseny i establiment dels sistemes de comunicació ràpida i eficient amb la policia de Catalunya, per si cal demanar el seu auxili per afrontar problemes greus de seguretat i ordre públic

- Llistat i determinació dels dispositius d'assistència sanitària de l'establiment⁴⁰

Aquest conjunt de documents conformaran la memòria de seguretat que haurà de ser presentada juntament amb tota la documentació (com per exemple el projecte tècnic) per a la sol·licitud de llicència o autorització. Aquesta serà aprovada en el mateix tràmit que la resta de documentació, després d'haver estat adaptada en cas necessari a un informe vinculant de la policia de Catalunya competent.

La normativa no preveu la persona que ha d'elaborar aquesta memòria de seguretat i, per tant, no és preceptiu que aquesta ostenti alguna habilitació especial. Tot i això, tenint en compte que aquests documents han de ser validats per un informe vinculant de la policia de Catalunya competent, la persona que els confeccioni ha de tenir cert coneixement al respecte. Normalment, els responsables o titulars de les activitats deleguen l'afaiçonament de la memòria de seguretat a les empreses encarregades del pla d'autoprotecció o altres consultories de prevenció i riscos.

També és freqüent, segons Ramon Mas, que sigui el cap de seguretat de l'empresa de seguretat contractada per a la prestació dels serveis qui coadjuvi en l'elaboració d'aquesta documentació.

5.2 Vigilants de seguretat

La normativa determina la quantitat de vigilants de seguretat que ha de tenir cada local en funció de l'aforament, com ja s'ha comentat amb anterioritat⁴¹.

Els vigilants de seguretat a les discoteques, hauran d'exercir les funcions que es determina a la normativa específica. Per tant, tenint en compte l'amplitud

---

⁴⁰ Regulats a l'article 48 del mateix Decret 112/2010

⁴¹ Apartat 2.2

d'aquestes funcions, els vigilants de seguretat són un perfil polivalent i més atractiu de cara a la contractació per part de les discoteques.

Tot i això, la normativa determina un nombre molt baix de personal que fa que a l'hora de la veritat, no hi hagi suficients vigilants per actuar davant de certes situacions, o a vegades no hi ha cap, deixant als controladors d'accés en una posició en la qual necessàriament hauran d'exercir funcions que poden arribar a traspassar la línia de les reservades per seguretat privada.

La fixació del nombre de vigilants de seguretat amb el criteri únic de l'aforament no acaba de ser el més adient, segons els entrevistats. Jorge Tirado expressava aquesta manca de personal i la necessitat d'emprar altres aspectes per a dimensionar el dispositiu de seguretat, com podrien ser una avaluació de riscos.

La tendència segons Ramon Mas, almenys a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, de les discoteques és de dedicar cada vegada més esforços econòmics en invertir amb seguretat, ja sigui en sistemes (com podrien ser les càmeres de videovigilància) o en personal; especialment en vigilants de seguretat per les funcions més completes que poden exercir.

És, per tant, quelcom generalitzat, segons el gerent de *Wolf*, el sobre-dimensionament dels efectius de seguretat; és a dir, les discoteques (almenys a l'AMB⁴² com s'ha comentat) estan actualment contractant més vigilants de seguretat que els nombres que fixa la normativa.

Una tendència de les mateixes activitats a incrementar el nombre de personal deixa a veure una insuficiència normativa en aquest sentit. Fins i tot l'establiment de rondes discontinües de vigilants entre locals situats en zones properes, per tal de garantir la seguretat a l'interior, als accessos i també a les zones properes.

---

⁴² Àrea Metropolitana de Barcelona

5.3 Controladors d'accés

El problema de la falta de treballadors es veu especialment acusat en el personal de control d'accessos. El temps sense convocatòria de les proves d'habilitació donada la pandèmia així com la no superació d'aquestes per part dels aspirants, reflecteix un aspecte en el qual és necessari fer una revisió.

Incrementar la professionalització del sector i reduir la precarietat és un dels passos a realitzar, tot i que no l'únic. Les proves d'habilitació són accessibles segons Martí Navarro, mentre que Ramon Mas apunta a la necessitat de fer-les realistes tenint en compte els candidats que acaben en aquests llocs de feina, normalment provinents de països de l'est del continent europeu i que presenten bastant dificultat per superar els apartats d'idioma català de les proves esmentades.

Per altra banda, igual que amb els vigilants de seguretat, el nombre necessari de controladors d'accés es fixa en el criteri de l'aforament. En aquest cas, hi ha una sobre-representació del nombre de controladors vers el nombre de vigilants segons Jorge Tirado. En els casos de les discoteques que per aforament no hagin de disposar de vigilants de seguretat, serà molt complicat que els controladors no acabin exercint funcions de seguretat privada.

5.4 Sistema automàtic de control d'aforament

El reglament determina que les discoteques han de disposar d'un sistema automàtic de control d'aforament a partir de 151 persones d'aforament.

La Disposició Transitòria Quarta del Decret 112/2010⁴³ determina que l'obligació de disposar d'aquest sistema i posar-lo en funcionament és en un termini de tres anys a partir de la regulació d'aquest. El problema rau en el fet que aquesta regulació no s'ha dut a terme, causant, a efectes pràctics, la no aplicació d'aquest sistema als locals. Així ho determina també un informe de la Subdirecció General

---

⁴³ Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives

d'Espectacles Públics i Activitats Recreatives depenent de la Direcció General d'Administració de Seguretat (DGAS) del Departament d'Interior. En aquest informe es realitza la interpretació d'aquesta Disposició Transitòria Quarta i conclou en la no exigibilitat de la instal·lació del sistema automàtic de control d'aforament per la manca de regulació d'aquest⁴⁴.

Per tant, sense perjudici que hi hagi discoteques que facin ús d'aquests sistemes per responsabilitat i voluntat pròpies, és recurrent que moltes d'aquestes activitats no instal·lin aquests sistemes perquè no és imperatiu legalment. Ni tan sols amb la pandèmia de la Covid-19 s'ha revertit aquesta situació pel que fa a la normativa. La finestra d'oportunitat per tal de fer-ho era més que evident, puix que la represa de l'activitat del sector d'ençà de la crisi sanitària es va fer amb uns aforaments molt fixats de manera prèvia. El Pla Sectorial per a la represa de les activitats recreatives musicals fet per la DGAS (2021) exposava els criteris i percentatges d'aforament permesos, però no mencionava cap mena de sistema automatitzat per dur aquest control.

L'aforament és un aspecte fonamental per la seguretat en tots els aspectes, però cobra especial importància en possibles emergències que requereixin una evacuació del local o que puguin esdevenir en escenaris de pànic generalitzat entre els usuaris que provoquin col·lapses de gent a les sortides.

Per altra banda, també és quelcom a tenir en compte a l'hora de dimensionar el dispositiu de seguretat. És per això que Jorge Tirado exposava que la no aplicació d'aquests sistemes provoca situacions amb excés d'aforament, afegint un estrès addicional al dispositiu de seguretat que ha de gestionar més volum de gent amb els mateixos efectius.

---

⁴⁴ Informe facilitat per Jorge Tirado i disponible a l'Annex 4

6. Mesures de seguretat complementàries

En aquest apartat s'avaluaran altres mesures que, tot i no estar previstes a la normativa vigent (i, per tant, no ser obligatòries) són utilitzades per les activitats amb l'objectiu final de garantir la seguretat.

Aquesta tendència d'adoptar més mesures (i, en consonància, d'invertir més recursos) és quelcom generalitzat a l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

6.1 Videovigilància

Segons la informació extreta de l'entrevista amb Ramon Mas⁴⁵ la videovigilància mitjançant CCTV⁴⁶ és quelcom molt present a les discoteques i la tendència actual és de millora i actualització d'aquests sistemes per tal millorar la seguretat a l'interior dels locals.

Les discoteques són ambients complicats en aquest sentit donat el contrast de llums i fosc, però cada vegada hi ha tecnologia més avançada pel que fa a les càmeres: tecnologia infraroja, analítica de vídeo, *edge computing*, intel·ligència artificial i *deep-learning*⁴⁷... És palès que aquests sistemes requereixen una inversió econòmica, però són molt útils a l'hora de detectar *in situ* comportaments que puguin alterar la seguretat a l'interior dels locals i en cas que es cometi algun delicte pot facilitar la identificació dels responsables i l'aclariment dels fets.

El poder dissuasiu dels CCTV no està del tot clar (Gómez, Mejía, & Tobón, 2021), però sí que és evident el poder reactiu i el suport que aquests sistemes suposen a la tasca dels vigilants de seguretat. A més a més, com s'ha comentat, les discoteques empren aquests sistemes cada vegada més per la facilitat de detecció que aporten.

---

⁴⁵ Veure Annex III

⁴⁶ Acrònim anglosaxó de *Closed Circuit Television* (Circuit tancat de televisió)

⁴⁷ Extret del Blog de Prosegur (2020)

6.2 Directors de Seguretat

Algunes discoteques o els grups empresarials posseïdors d'aquestes tenen en plantilla a directors de seguretat que exerceixen les seves funcions en aquest àmbit corporatiu. Un clar exemple és "*Pacha Group*" o la sala "*Razzmatazz*" de Barcelona, ambdós disposen de directors de seguretat corporatius.

Aquest seria l'encarregat de la confecció de la Memòria de Seguretat, elaborant una anàlisi de riscos, aportant una valoració transversal necessària per a fer front amb més garanties a les problemàtiques i situacions conflictives inherents a les discoteques.

A més a més, amb la incorporació de la figura d'un director de seguretat que tingui una visió integral d'aquesta, es pot tenir la memòria de seguretat permanentment actualitzada i amb la visió corporativa del mateix, tenir plans de continuïtat de negoci davant de situacions sobrevingudes, com podria ser un exemple molt clar el de la pandèmia per la Covid-19.

La viabilitat d'incorporar la contractació de directors de seguretat a la normativa d'espectacles públics i activitats recreatives és baixa, puix que els costos són elevats i hi ha molta heterogeneïtat entre les discoteques, fent difícil un imperatiu legal únic i igual per totes.

De totes maneres, la contractació de directors de seguretat per part d'un conjunt de discoteques properes geogràficament seria una opció més viable que reduiria els costos i permetria l'establiment de zones segures.

6.3 Rondes discontinues

En la línia de l'anterior punt, de la contractació de directors de seguretat per part d'un conjunt de discoteques properes geogràficament, actualment es realitza aquesta contractació de vigilants de seguretat que presten els seus serveis a diverses discoteques i a l'exterior d'aquestes⁴⁸.

---

⁴⁸ Previst a l'Article 41 de la Llei 5/2014 de seguretat privada

Com s'ha anat exposant al llarg d'aquest estudi, les zones exteriors de les discoteques i els camins fins a les parades d'infraestructures de transport públic afavoreixen escenaris no desitjables.

A l'Àrea Metropolitana de Barcelona trobem exemples de serveis d'aquestes característiques en zones amb presència de diversos locals. Ramon Mas comentava a l'entrevista que donat l'increment dels delictes⁴⁹ i altres conductes incíviques⁵⁰, amb una conjuntura de manca de recursos policials a la zona, es va establir aquest servei conjunt per tal de procurar una intervenció d'aquestes conductes.

L'empresari explicava l'alt cost econòmic d'aquests serveis, però a la vegada feia menció de la visió d'aquest cost com una inversió, puix que havia estat útil per incrementar també la sensació de seguretat dels clients. Aquesta manera d'interpretar la seguretat com a inversió i no com a despesa té una tendència a l'alça en el sector, almenys a l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

El bon funcionament d'aquesta mesura de seguretat és indubtable puix que s'ha estès per altres zones de la ciutat. Actualment, hi ha tres zones d'oci que tenen contractats aquests serveis de rondes realitzades per vigilants de seguretat a la via pública.

---

⁴⁹ Especialment, delictes contra el patrimoni (furts i robatoris), tot i que també altres conductes de violència sexual o de venda de drogues a la menuda, per exemple

⁵⁰ Actuant, per tant, segons l'Article 45 del Decret 112/2010 de la prevenció de conductes incíviques a l'exterior dels establiments i espais oberts al públic

7. Conclusions i propostes de millora

Per les discoteques és vital lluitar contra els delictes que poden ocórrer tant a l'interior com a l'exterior dels locals. Per molt que l'interior pugui ser segur, una zona exterior insegura (sigui una inseguretat real o percebuda) serà igualment perjudicial per a les discoteques, puix que el negoci se sustenta en l'assistència de persones a les sessions. Si els clients no perceben un ambient segur no es sentiran atrets i buscaran altres alternatives d'oci o altres locals. Aquest "ambient segur" realment es construeix en tres moments: el trajecte d'anada a la discoteca, l'estada a la discoteca i el trajecte de tornada de la discoteca.

Per tant, és quelcom responsabilitat no només de la mateixa discoteca, sinó també de l'administració⁵¹ i la seva actuació al respecte (presència policial, urbanisme preventiu, coordinació amb les activitats, planificació urbanística...). Pel que fa a les discoteques, el seu àmbit d'actuació en aquest sentit es concentra a l'interior i a les zones de perímetre exteriors properes.

Les conductes delictives que es donen a l'exterior són un problema de seguretat pública i com a tal, ha de ser actuat per part de l'administració competent. Diverses vegades s'ha parlat de la manca de recursos policials que es dona a certes zones, cosa que provoca que els responsables de les activitats hagin de prendre mesures en aquest sentit, invertint en sistemes de seguretat que donen suport a la tasca dels vigilants i tenint personal cada vegada més especialitzat, que resulta molt àgil i resolutiu a l'hora de solucionar qualsevol contingència.

La participació de diversos actors a l'hora d'actuar i la necessitat de coordinació entre ells, posa en valor la figura del director de seguretat, com a eix vertebrador de la coordinació entre seguretat privada i els cossos de seguretat públics.

Aquesta coordinació s'ha vist necessària amb l'aplicació de protocols com el de les violències sexuals, on es faculta als vigilants per aixecar sancions administratives. A la pràctica amb la necessitat de contactar amb la sala de

---

⁵¹ Tant administració local (ajuntaments) com autonòmica (Generalitat de Catalunya)

coordinació per tal d'obtenir números d'atestat, s'ha vist que no funcionava del tot bé. Una institucionalització de les relacions entre directors de seguretat i la policia competent així com la col·laboració plena seran grans assoliments. Aquesta es podria donar amb la participació dels directors de seguretat en les Juntes Locals de Seguretat, per exemple, o en qualsevol altre òrgan de coordinació que permeti reunions i contacte entre les activitats i l'administració.

Que l'aforament sigui el criteri únic establert per la normativa a l'hora de fixar el nombre de persones és completament insuficient, puix que, com s'ha comentat, hi ha molts factors que afecten a la seguretat de les discoteques. La normativa no està contemplant molts riscos i noves amenaces que estan afectant aquestes activitats, deixant en mans d'aquestes el fet de prendre mesures addicionals per tal de garantir la seguretat i resoldre aquestes problemàtiques

Sense anar més lluny, les violències sexuals és una de les conjuntures amb més recurrència a les discoteques, tant a l'interior com a l'exterior. L'actuació per part de l'administració es basa en la realització de protocols per actuar aquestes violències, però acostumen a ser d'adhesió voluntària, deixant l'aplicació de mesures en aquest sentit a la voluntat dels organitzadors, titulars o responsables de les activitats.

S'ha de modificar la normativa per tal que aquesta sigui efectiva i les mesures de seguretat s'han de valorar activitat per activitat. Això només s'aconsegueix amb la realització d'anàlisis de riscos que avaluïn de manera integral, profunda i concreta tot allò que pot alterar el correcte desenvolupament de l'activitat i la seguretat de les persones que hi participen o es veuen afectades d'alguna manera i després s'estableixin les mesures.

Per altra banda, la memòria de seguretat és la mesura més important i té un caràcter organitzatiu. No ha de ser un document realitzat *ad hoc* per l'obtenció de la llicència, sinó que ha de ser un document que es vagi adaptant als esdeveniments que puguin ocórrer. Això es pot assolir establint una vigència de la mateixa, amb un període passat el qual s'hagi de dur a terme una actualització o revisió.

Aquesta memòria de seguretat també es podria valorar que la confeccionés un director de seguretat, per tal de garantir un ple desenvolupament de la mateixa i una funcionalitat real, més enllà d'obtenir la llicència, d'avaluar els riscos i preparar la resposta als mateixos quan puguin ocórrer. Cal dir que és inviable que la normativa obligui a la contractació de directors de seguretat de manera permanent en la plantilla de les discoteques, però sí que podria ser-ho l'actuació del mateix com a consultor i redactor d'aquesta memòria de seguretat.

Per tant, recuperant la pregunta d'investigació, les mesures de seguretat previstes a la normativa d'espectacles públics i activitats recreatives és completament insuficient per tal de garantir la seguretat i correcte desenvolupament de les activitats. Les mesures que s'hi sancionen són "un recull de mínims" i disten bastant de la realitat, ja que obvia riscos i problemàtiques que es donen de manera recurrent i que la llei ni tan sols preveu. Les discoteques són activitats molt diverses i un conjunt molt heterogeni que no es pot tractar de manera igual. La normativa s'ha d'adaptar a la realitat i no al revés. Per aconseguir que les mesures de seguretat es configurin tenint en compte la diversitat de problemàtiques que es donen, es pot establir un sistema de puntuacions (com el proposat per l'esborrany del nou reglament de seguretat privada) per afinar molt més el risc de cada discoteca i, per tant, adaptar millor les mesures de seguretat necessàries.

Els titulars de les discoteques que realment volen tenir mesures de seguretat que compleixin amb els objectius: mitigar els riscos, garantir la seguretat dels treballadors, clients i de la mateixa activitat... es veuen necessitats d'adoptar mesures addicionals i complementaries a les que preveu la normativa: més personal, contractació de directors de seguretat, inversió en sistemes de seguretat...

Aquesta tendència de dimensionar a l'alça en tots els aspectes respecte a la normativa, amb la inversió econòmica que això suposa, evidencia la insuficiència de la llei i és la mostra del fet que els titulars d'aquestes activitats veuen la necessitat de comptar amb més mesures (de les que preveu la normativa) per tal de garantir la seguretat.

A més a més contractació dels serveis de rondes discontinües de vigilants de seguretat privada per part de les discoteques, és un símptoma evident de la problemàtica que envolta aquestes activitats i de la manca d'efectius i recursos policials. La seguretat pública és responsabilitat de l'administració competent, per tant, tenint en compte que les discoteques també influeixen i generen impacte en aquesta, s'ha d'anar cap a una col·laboració i coordinació plena entre l'administració, la seguretat pública i la seguretat privada d'aquestes activitats.

En definitiva, la Llei 11/2009, del 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives, que en el seu preàmbul mostra la seva voluntat "actualitzadora" (aleshores ho era puix que substituïa una llei que tenia dinou anys de vigència) davant una "profunda transformació" ha acabat en la mateixa situació que la que pretenia millorar en el seu moment: ha quedat obsoleta pel que fa a les mesures de seguretat.

Actualment, més de deu anys després, la normativa ha quedat enrere en aquest sentit i li cal, almenys, una revisió, per tal d'adaptar-se a la nova realitat. Tornant a l'exemple de les problemàtiques de violència sexual, la realització de diversos protocols per part de l'administració no deixa de ser una mostra més de les mancances de la normativa i acaben sent pegats per tal d'intentar sostenir una llei que necessita ser adaptada a la situació actual.

8. Bibliografia

- ADN Sindical de Seguridad i Servicios de Cataluña. (2021). *La inseguridad del ocio nocturno en Cataluña*. Recollit de ADN Sindical:
<https://adnsindical.es/2021/11/15/la-inseguridad-del-ocio-nocturno-en-cataluna/>
- Bengoetxea, A. (2 / Març / 2017). *El Turismo De Borrachera*. Recollit de Jeune Europe: <https://jeuneurope.com/turismo-de-borrachera/>
- Berthet, M.-A., Lazcano Quintana, I., Lombi, L., Madariaga Ortuzar, A., Ramos Pérez, A., Rodríguez San Julián, E., . . . János Zoltán, S. (2016). La marcha nocturna: ¿Un rito exclusivamente español? *Madrid: Centro Reina Sofía sobre Adolescencia y Juventud, Fad*. doi:
<http://doi.org/10.5281/zenodo.3663628>
- Calafat, A., Bohrn, K., Juan, M., Kokkevi, A., Maalsté, N., Mendes, F., . . . Zavatti, P. (1999). *Night life in Europe and recreative drug use*, Palma de Mallorca: Irefrea.
- Calafat, A., Juan, M., & Duch, M. (2009). Intervenciones preventivas en contextos recreativos nocturnos: revisión. *Adicciones*, 21(4), 387-414.
- Ceccato, V. (2014). The nature of rape places. *Journal of environmental psychology*, 40, 97-107.
- Coll, B. (2021). El ocio nocturno busca cómo captar de nuevo a los jóvenes tras meses de botellones. *El País*. Recollit de <https://elpais.com/espana/catalunya/2021-09-25/el-ocio-nocturno-busca-como-captar-de-nuevo-a-los-jovenes-tras-meses-de-botellones.html>
- Coll, B. (2021). Salir de fiesta en Barcelona: entre el botellón y el reguetón. *El País*. Recollit de <https://elpais.com/espana/catalunya/2021-09-23/salir-de-fiesta-en-barcelona-entre-el-botellon-y-el-regueton.html>
- Colomer, Í. (Dissabte / Novembre / 2021). Denuncien una agressió homòfoba en grup a la sortida de la discoteca Safari. *Betevé*. Recollit de <https://beteve.cat/societat/agressio-homofoba-grup-cinc-encaputxats-discoteca/>

- Colomer, Í. (27 / Novembre / 2021). Denuncien una discriminació trànsfoba als lavabos de la Sala Apolo. *Betevé*. Recollit de <https://beteve.cat/societat/denuncia-discriminacio-transfoba-lavabos-sala-apolo-barcelona/>
- Congostrina, A. L. (2 / Novembre / 2021). Los Mossos investigan una brutal agresión sexual a una joven de 16 años en Igualada. *El País*. Recollit de <https://elpais.com/espana/catalunya/2021-11-02/los-mossos-investigana-brutal-agresion-sexual-a-una-joven-de-16-anos-en-igualada.html>
- Daphne programme II. (2014). *Projecte DAPHNE II: resum de resultats. La violència entre joves en espais d'oci nocturn. Resultats d'un estudi comparatiu europeu*. Recollit de <http://hdl.handle.net/2072/222017>
- Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya. (2019). *Protocol de seguretat contra les violències sexuals en entorns d'oci*. Recollit de https://interior.gencat.cat/web/.content/home/030_arees_dactuacio/seguretat/violencia_masclista_i_domestica/Protocol_seguretat_violencies_sexuals/protocol/PSCVSEO-2019.pdf
- Direcció General d'Administració de Seguretat. (2021). *Pla Sectorial per a la represa de l'oci nocturn (activitats recreatives musicals)*. Generalitat de Catalunya: Departament d'Interior. Recollit de https://www.horecalleida.es/wp-content/uploads/2021/05/2021_05_12-DI_OCI-NOCTURN.pdf
- Forsyth, A., Barnard, M., & McKeganey, N. (1997). Musical preference as an indicator of adolescent drug use. *Addiction*, 92, 1317-25.
- Gómez, S., Mejía, D., & Tobón, S. (2021). The deterrent effect of surveillance cameras on crime. *Journal of policy analysis and management*(40), 553-571. doi:<https://doi.org/10.1002/pam.22280>
- Grocin, R. (2015). *Sumisión Química (SQ)*. Recollit de Servicio Navarro de Salud: Libro electrónico de Toxicología clínica.
- Jassé, À. (2022). Bars, restaurants i locals d'oci nocturn podran tancar més tard a partir d'aquesta nit. *Betevé*. Recollit de

<https://beteve.cat/economia/bars-restaurants-locales-oci-nocturn-tanquemes-tard/>

Jorro, I. (13 / Agost / 2021). El turismo de borrachera se enquista en Salou.

Crónica Global. Recollit de

https://cronicaglobal.elespanol.com/vida/salou-franceses-quinta-ola_521841_102.html

López Rey, P., Chaves, M., Lucio, P., & Baigorri, A. (2003). El botellón como fenómeno global. *Zainak. Cuadernos de Antropología-Etnografía: Las culturas de la ciudad*, 2(24), 897-908. Recollit de

https://www.researchgate.net/publication/29821875_El_botellon_como_fenomeno_global

Malbon, B. (1997). The Club. Clubbing: Consumption, Identity and the Spatial Practices of Every-night Life. *Cool Places: Geographies of Youth Cultures*, 249-265.

Martí, B. I. (1 / Novembre / 2021). Els Mossos investiguen l'agressió dels porters de la discoteca Waka a dos joves. *RAC1*. Recollit de

<https://www.rac1.cat/info-rac1/20211101/4102760360855/denuncien-agressio-racista-jove-porters-discoteca-waka.html>

Mecca, M. (2017). Descubriendo el ocio nocturno urbano: Primeras experiencias entre adolescentes en Barcelona. Recollit de

<https://www.educacion.gob.es/teseo/imprimirFicheroTesis.do?idFichero=jBINHwQdZ54%3D>

Movistar Prosegur Alarmas. (2020). *¿Qué nuevas tecnologías incorporan las cámaras de seguridad de última generación?* Recollit de Blog Prosegur:

<https://blog.prosegur.es/nuevas-tecnologias-camaras-seguridad/>

Nanclares, E. (2020). El rol de la música en la delincuencia juvenil: un estudio exploratorio. *Boletín Criminológico*, Article 9/2020_EJIC (nº 205).

Noctámbul@s. (2018). *5º Informe Anual 2017-2018*. Recollit de

https://www.drogasgenero.info/wp-content/uploads/5InformeNoctambulas_2017-18.pdf

- Plans, G. (26 / Maig / 2022). La discoteca Waka Sabadell en un any: 46 agressions i 36 detencions i tres violacions. *Diari de Sabadell*. Recollit de <https://www.diaridesabadell.com/2022/05/26/discoteca-waka-sabadell-agressio-violacio-sant-quirze/>
- Ramos, G. (19 / Març / 2022). Salvatge agressió sexual a la platja de Barcelona: noia de 20 anys atacada després de ser atracada. *El Caso*. Recollit de https://elcaso.elnacional.cat/ca/noticies/agressio-sexual-vila-olimpica-barcelona_61717_102.html
- Ros, I. H. (2 / Agost / 2017). El turismo de borrachera se instala en España. *Universitat Oberta de Catalunya: News*. Recollit de <https://www.uoc.edu/porta/es/news/actualitat/2017/184-turismo-borrachera.html>
- San Juan, C., Vozmediano, L., & Martín, N. (2019). Valoración de escenarios de agresiones sexuales en contextos urbanos: In-EAS, una propuesta de herramienta de análisis espacial. *Behavior & Law Journal*, 5(1), 9-17.
- Segura, S. (12 / Abril / 2022). Detingut un home per abusar sexualment d'una dona dins d'una discoteca a Ciutat Vella. *Betevé*. Recollit de <https://beteve.cat/societat/detingut-home-abus-sexual-dona-discoteca-ciutat-vella/>
- Vinardell, M. (2021). Problemes d'accés, d'aforament i de personal. *Diari de Girona*. Recollit de <https://www.pressreader.com/spain/diari-de-girona-be/20211023/281698322950183>
- Worpole, K. (1992). *Towns For People: Transforming Urban Life*. Buckingham: Open University Press.

9. Annexos

Annex 1. Entrevista Martí Navarro

Entrevista realitzada a les 11:30 h del divendres dia 3 de juny a Martí Navarro, tècnic superior del Gabinet de Seguretat de la Direcció General d'Administració de la Seguretat (DGAS) del Departament d'Interior a través de la Plataforma "Teams".

1. Primer de tot, una breu presentació del càrrec i les tasques que tens al departament

Jo soc tècnic superior al gabinet de seguretat. Que és un servei, una subdirecció que depèn de la Direcció General d'Administració de la Seguretat (DGAS) que és una direcció general dins del Departament d'Interior. Bàsicament el que estic treballant, el que treballem molt és reflexió sobre la seguretat en general, una mica el "think thank" del departament (d'Interior). També elaborem els plans, protocols, estratègies més en general, de seguretat però també en àmbits més específics.

Ara el meu treball principal és un protocol per la prevenció dels delictes i situacions d'odi i discriminació en general en els que intervé en alguna manera personal de seguretat privada. Això ens interessa, tant en oci nocturn, com en altres àmbits professionals on hi hagi implicació de personal de seguretat privada: centres comercials, edificis públics, museus... etc.

La idea és, d'una banda, dotar als vigilants de seguretat sobretot, però també als directors o caps de seguretat de les eines necessàries per poder dur a terme aquestes funcions de prevenció i de gestió adequada de les conductes d'odi i discriminació i per altra banda també aprofitant que es proporcionen aquestes eines, per poder identificar i poder actuar millor, també prevenir els possibles comportaments que puguin tenir ells (personal de seguretat privada) que siguin discriminatoris. Això seria principalment el nucli del que estic fent ara.

2. Quines diria que són les problemàtiques més recurrents que hi ha a les discoteques en l'àmbit de seguretat?

Una de les grans serien problemàtiques relacionades amb odi i discriminació, també violències sexuals, consum de substàncies seria també força important... Les estic enumerant com si estiguessin tancades, però a la realitat són molt transversals i es creuen i complementen les unes amb les altres. Temes de tranquil·litat pública, també, sobretot el que seria no el moment de l'activitat en si, sinó en el moment dels desplaçaments, de la mobilitat al sortir de les discoteques. Jo identificaria aquests 4 eixos.

3. La normativa d'espectacles públics y activitats recreatives a Catalunya (Llei 11/2009 i el seu Reglament aprovat pel Decret 112/2010) estableix una sèrie de mesures per garantir la seguretat i la salut.

La memòria de seguretat està plantejada com un document necessari per obtenir la llicència, però un cop aconseguida, no es torna a "obrir". Creu que hauria de tenir una vigència màxima per normativa?

Valoraria de manera positiva que només persones acreditades (com succeeix amb els Plans d'Autoprotecció) poguessin elaborar la "memòria de seguretat"? De ser així, quina és acreditació haurien de tenir?

Desconec exactament els criteris de la normativa per a la redacció d'aquesta memòria. Però la lògica em portaria a dir que, evidentment, això (la memòria de seguretat) hauria de ser un document que s'hauria d'anar actualitzant de manera regular. D'una banda en una freqüència determinada en el temps però també quan aquestes empreses o activitats enfronten problemàtiques concretes com podria ser el Covid-19 o altres tipus, jo crec que això si, s'hauria d'actualitzar.

També penso i ja et dic, ho desconec, potser la normativa ho preveu però això s'hauria de fer de manera transversal, no? Comptant amb la varietat d'actors que hi participen. Ara mateix qui elabora aquest document? **L'empresa és la**

responsable, tot i que ha de ser algú entès per tal que policia ho validi però no hi ha un actor establert de manera clara.

Si, per mi la persona que l'hauria d'elaborar, hauria de ser una persona que no només tingui una experiència en el *safety* que seria la seguretat aquesta més estructural, tema més de protecció civil, sinó com també la seguretat més centrada a les persones, tenint un punt de vista més ampli de la seguretat i tenint en compte totes aquestes problemàtiques circumstancials al voltant de la seguretat com son les que et comentava: la mobilitat... La persona que elaborés aquesta memòria hauria de ser una persona que pugues centralitzar tota aquesta actuació i tingues aquesta visió més amplia de la seguretat. Ha d'estructurar com es vehiculen i com es mobilitzen els diversos actors de la seguretat participant, les tasques quan hi ha una emergència... ha de tenir una visió més amplia.

4. Veuria necessari o correcte que la llei obligues les discoteques a tenir un departament de seguretat, encara que fos unipersonal amb un Director de Seguretat? Com una mena d'eix coordinador del que hem anat comentant i aconseguir una millor col·laboració publico-privada i seria una manera d'integrar els vigilants de seguretat.

Si, obligar ho veig difícil. Perquè son establiments que tenen circumstancies molt diferents els uns amb els altres. És evident que els grans grups de sales de festa i discoteques ja tindran un director de seguretat i les petites empreses difícilment en podran contractar un, perquè no deixa de ser una figura important, amb molta experiència i que això demana un pressupost.

D'altra banda sí, evidentment la pedagogia ha d'existir. Això s'ha de tenir en compte que, no se, potser s'hauria de centralitzar en la figura d'un consultor extern o algú que pugues prestar aquest servei puntual. Comentant això que et deia que de manera freqüent pugues anar actualitzant (la memòria de seguretat). Però jo no ho veuria tant com la obligació de tenir una figura permanent de director de seguretat, que per algunes empreses és evident que si i que la majoria en deuen tenir. Però per aquelles petites ho veig més complicat, per un tema econòmic, no perquè li falti lògica al raonament.

En casos on es pugues contractar un Director de Seguretat per un conjunt d'empreses, seria més lògic o sensible a ser obligat?

Obligar es complicat. El que si que veig es una necessitat molt gran de sensibilitzar aquestes empreses a que la seguretat no és només un document que tramites una vegada i l'oblides sinó que es quelcom a tenir en compte constantment, que s'ha de tenir una visió amplia com et comentava, de tots els eixos que la poden afectar i de totes les circumstancies que poden tenir una afectació i jo crec que en això s'ha de treballar. És a dir, no només contractes controladors d'accés pel sol fet que necessites, que la llei t'obliga a tenir-ne, sinó que vas més enllà veient quines son les necessitats i quines son les problemàtiques que es generen i les intentes solucionar, en un sentit més integral, més transversal. Perquè sinó anem sempre a la resolució de la problemàtica immediata i a intentar evitar que es generi un problema quan no hauria de ser així, hem d'anar molt més per vies de prevenció... això que et deia, una sensibilització sobre un coneixement del que es la seguretat de manera amplia i integral.

Però considero que la obligació ara mateix... ho veig una mica complicat, bàsicament per la diversitat de situacions amb les que ens podem trobar.

5. Una mica volent adaptar-se a aquesta varietat de situacions, la llei es basa en l'aforament per tal d'establir el personal mínim obligat. Com valores aquest fet?

Si, totalment. Considero que això és un criteri, però considero gairebé aberrant tenir-ho com a criteri únic.

Hauria de ser això que et comentava, tenir una visió més amplia de la seguretat on els criteris també responen a aquesta visió. El fet de la distancia entre la zona d'oci i el centre de la ciutat o les zones residencials, tot això s'ha de tenir en compte. El públic que tens no només a la discoteca, sinó el que tens al voltant. Al front marítim per exemple, el públic que hi ha a les discoteques es de gent amb poder adquisitiu elevat i estrangers però pel contrari tota la gent que hi ha

al voltant d'aquestes discoteques es un públic molt diferent, això s'ha de preveure.

A partir d'aquest anàlisi de vulnerabilitats i dels riscos es podrà definir amb més criteri quin tipus de personal has de tenir i sobretot, no només si es controlador d'accés o si és seguretat privada, sinó quin perfil volem. Això també serà molt important.

6. En la normativa de seguretat d'espectacles públics i activitats recreatives s'estableix un personal mínim i obligatori en funció de l'aforament. Li sembla adient i en consonància amb la realitat emprar l'aforament com a factor únic a l'hora d'establir el personal comentat?

Seria partidari de mantenir els aforaments com estan i incrementar el nombre de personal?

Consideraria afegir altres factors a més de l'aforament a l'hora d'establir personal mínim obligatori?

Hem d'anar cap a la figura de que qualsevol personal relacionat amb la seguretat, encara que sigui mínimament relacionat, ha de tenir una formació bàsica, una sensibilització bàsica i unes eines bàsiques. Que ara mateix la majoria no les tenen i si les tenen no és pels requisits que s'estan demanant a les proves o per la titulació/certificat que se'ls exigeix.

Per sort, cosa que no passa en seguretat privada, dels controladors d'accés les competències són únicament de la Generalitat de Catalunya, no depenen ni són de responsabilitat estatal. Per tant, es un àmbit de treball que es pot avançar en els propers anys. És una cosa amb la que ens agradaria treballar. El protocol que et comentava que estic treballant esta més enfocat cap a vigilants de seguretat, però si que es vol donar en els propers temps una obertura cap a controladors d'accés precisament per aquest fet. Per professionalitzar-los d'alguna manera, donar-los les eines necessàries per actuar de manera adequada. Volem professionals de la seguretat que siguin complerts, en certa manera, que puguin realitzar aquestes tasques. Més els vigilants de seguretat privada que la llei preveu que siguin auxiliars de la policia. Si han de tenir

aquestes funcions, d'alguna manera han d'estar preparats per tenir... per poder actuar de manera adequada davant de situacions similars que no només hagin de trucar a la policia. Que tots tinguin les eines per actuar, evidentment cadascú dins del seu àmbit de competències i amb el marc competencial que els hi pertoqui, però si que han de tenir més eines de les que tenen actualment.

Com a eines entenc que et refereixes tant a nivell legislatiu que atorgui funcions i responsabilitats o...

Em refereixo a nivell educatiu, a nivell de legislació la cosa no està tant malament, el que passa és que la llei no esta suficientment desplegada com perquè puguin fer la seva feina.

Per exemple, la llei preveu que els vigilants aixequin actes de denuncia, però no hi ha el procediment tècnic descrit per fer-ho i per tant ningú ho fa. També trobem altres dificultats, però aquesta és la veritat. Es necessiten eines formatives i amb eines també em refereixo a recursos gairebé intel·lectuals, amb capacitat d'emprar eines de mediació, la comunicació no violenta, a coses d'aquest tipus em refereixo com a eines.

7. Llavors, quina és la valoració de que manquin controladors d'accés? Les proves tot i no ser aparentment restrictives o aparentment dures o difícils no hi ha una superació àmplia de les mateixes, amb baixos nivells de "NO APTE" a l'hora d'adquirir l'habilitació de controlador. Potser s'haurien de relaxar els criteris o s'hauria de professionalitzar el sector per fer-lo més atractiu?

Jo crec que pot atreure als que esta atraient, però el problema és que han d'estar formats i no ho estan. Les acadèmies que fan el curs per la preparació pel certificat de controlador d'accés els prepara només de cara a passar l'examen. Això no és suficient perquè després es pugui actuar de manera responsable i adequada quan s'enfronten a determinades situacions i per això hi ha els problemes que hi han.

Canviar, relaxar o fer "més fàcils" els continguts de la prova de controlador d'accés no ho veig, realment ja son molt senzills i si no passen potser és que

també no han de passar. Al final tenen certa actuació en la seguretat i hi ha certs perfils que no haurien de passar perquè no son aptes. El que s'hauria de fer és donar millor formació o directament afegir una formació, que realment no tenen, de les eines que et comentava: sensibilitzar-los per començar, explicar les múltiples facetes de la seguretat i quin rol tenen ells i donar-los les eines. Després passar aquests certificats o aquestes proves habilitants on ja s'hi contemplin si han integrat o no aquestes eines que comentava.

És la única solució si volem gent professional. També hem de tenir en compte que el sector es precari, no es poden fer uns requisits molt més elevats del que ja estan sense tenir una formació prèvia perquè no és atractiu el sector. No sé si m'explico...

Si, entenc que és molt difícil professionalitzar un sector si no hi ha recursos de totes bandes. Provenents del mateix sector i de l'Administració.

Per això crec que s'ha de plantejar en termes de "win win". Un controlador ben format en una empresa es algú que genera molts menys problemes que algú que no estigui ben format.

I amb això no estic parlant de tècniques de retenció, que també, estic parlant d'això, de mediació, d'algú que sigui capaç de tenir una intel·ligència emocional mínima, bàsica encara que sigui, per saber gestionar certes situacions i pal·liar escalades o pujades de conflicte.

8. Acabant concretament amb el teu àmbit, el protocol de violències sexuals en entorns d'oci nocturn. Tot i que hi hagi hagut una pandèmia pel mig, com està funcionant? Quins criteris es van determinar per veure el funcionament?

(Referint-se al protocol de situacions d'odi i discriminació) Bé, encara es un protocol que no esta implementat, esta en curs d'elaboració.

El que si que et puc dir es que, per exemple, el protocol de violències sexuals, que aquest si que ha estat implementat. En aquest sentit era un protocol molt ambiciós en la implantació donada la gran quantitat d'actors que s'hi contemplen (policia, vigilants, controladors, empreses...).

Hem detectat que hi ha un problema de coordinació entre actors implicats, es un dels grans problemes. Per exemple això que et deia de la denuncia. El vigilant pot redactar un acta de denúncia però per fer això ha d'estar coordinat amb la sala central de comandament de Mossos que li ha de donar un número d'atestat... Hi ha una sèrie de problemàtica gairebé en termes logístics, de comunicació.

Si que es cert que al final això provoca que no s'acabi d'implementar de manera correcta. Llavors el que estem fent amb el protocol de discriminació és tenir en compte aquestes problemàtiques detectades i intentar-les pal·liar o almenys reduir les possibilitats de que apareguin. Per exemple, estem intentant treballar en un formulari en línia al que mossos tingui accés, que el vigilant tingui molt més aquest rol, no tant de substituir la policia perquè no ha de ser mai el cas, sinó de donar informació, recursos necessaris a la víctima, les xarxes de recolzament i de suport a la víctima, com pot denunciar, quin es el procediment... que tinguin (els vigilants) aquesta feina com de mediador entre la situació de la que acaba de ser testimoni, i que sigui un testimoni qualificat de cara a la policia. Per tant, tingui les eines per identificar-ho be, quines son les qüestions que defineixen que allò sigui un delictes d'odi o de discriminació... En definitiva que sigui això, algú que recolzi realment a la víctima i que li pugui donar aquesta protecció que ara mateix no té de manera de manera general.

Una mica arribar on la policia no arriba fent de nexa d'unió entre...

Es que no poden, la policia no pot, ja que en general aquests establiments estan obligats a tenir personal de seguretat privada, fem-ne ús no? Aprofitem que estan allà i que siguin suficientment capaços de detectar, de prevenir, de gestionar... i tot això, el que et comentava, que al mateix temps ells siguin capaços de prevenir les pròpies situacions de les quals ells podrien ser els causants, que també hi ha, desafortunadament. Policia igual, no es que els vigilants de seguretat siguin un col·lectiu especialment difícil, sinó que existeixen a tot arreu i es una sensibilització que es busca fer de manera general de la població, però *buena*, ara hem treballat amb aquest col·lectiu.

Annex 2. Entrevista a Jorge Tirado

Entrevista realitzada a través de correu electrònic, en un document amb preguntes enviat a l'entrevistat el 2 de juny. Rebut el retorn del correu el dia 7 de juny amb les respostes adjuntades.

1. ¿Para empezar, cuanto tiempo hace que se dedica al mundo del ocio nocturno, qué funciones ha ido ejerciendo y cuáles ejerce en la actualidad?

Mi vinculación con la seguridad privada comenzó en 1995, ejerciendo de “guarda de seguridad” (figura entonces regulada como auxiliar del vigilante jurado). A partir de ese momento mi carrera profesional siempre ha estado ligada con la seguridad privada; durante muchos años, muy directamente vinculada con el ocio nocturno, aunque desde hace dos años nuestra presencia en el ocio nocturno es cada vez más escasa, ya que desde Grup Seven, empresa que codirijo con Xavier Maza, dimos un giro a nuestra política empresarial en cuanto al perfil de nuestros clientes para dedicarnos, de una manera mucho más directa, a trabajar con empresas industriales, instituciones, grandes eventos.

En el transcurso mi carrera profesional he realizado prácticamente todas las funciones que se pueden llevar a cabo en el ámbito de la seguridad privada: portero de discoteca, guarda de seguridad, Vigilante de seguridad, escolta privado, encargado de la seguridad en la discoteca Florida 135, así como del Festival musical de Monegros, gerente de una empresa de personal auxiliar y de una empresa de seguridad, además de ser director de seguridad y jefe de seguridad de la empresa PROTECCIÓN INTEGRAL LLEIDATANA con nombre comercial SEVEN SEGURETAT. Para codirigir, como ya he dicho, desde hace más de 12 años Grup Seven, empresa integrada por Seven Ponent i Seven Seguretats. Por otra parte, también soy formador en el ámbito de la seguridad privada en el área técnico profesional, doy clases para la obtención del título de controlador de accesos en el área de conocimientos y he impartido clases para la obtención del título de Personal de Derecho de admisión de Aragón (PDA).

2. ¿Dentro del mundo del ocio nocturno hay muchos tipos de actividades, desde un punto de vista de la seguridad, cómo describiría concretamente las discotecas (a diferencia de conciertos, eventos u otro tipo de actividades)?

En mi opinión, la diferencia más notable entre las discotecas y un concierto es que en el concierto la masa de personas está pendiente de una dirección (el escenario) por lo que el “punto de estrés” para la seguridad se sitúa, sobre todo, en los accesos a la hora de apertura y, como mucho, en el control del foso. También es importante destacar la diferencia de duración entre un concierto y una sesión de discoteca. Por otra parte, en una discoteca las personas deambulan por sus diversas zonas durante muchas horas, si a eso le sumamos, en muchos casos, el consumo de drogas y alcohol durante toda la noche el control en este tipo de espacios se vuelve mucho más complicado.

3. Siguiendo un poco la línea de la pregunta anterior, ¿cree que las discotecas tienen algún factor o factores comunes y propios que no tengan otras actividades de ocio nocturno y que sea relevante a la hora de gestionar la seguridad de estas?

Por ejemplo, en el horario. Un concierto suele finalizar hacia las 00:00h y la evacuación suele ser bastante sencilla. Por contra, una sesión de discoteca en fin de semana o festivo puede finalizar a las 06:30h además de 45 minutos (con un aforo superior a 500 personas) para informar que deben ir terminando sus consumiciones y 15 minutos más de cortesía para que abandonen la sala. Si a esta mayor duración le sumamos, como ya he indicado, que buena parte de los usuarios de estos locales se encuentra bajos los efectos de un consumo excesivo de alcohol o de las drogas, tanto los controladores de accesos como los vigilantes de seguridad lo tienen mucho más difícil para gestionar la seguridad.

4. ¿Cuáles son las problemáticas más recurrentes que tienen las discotecas a nivel de seguridad?

Sin lugar a dudas, la falta de personal de seguridad. A mi entender, el número de personas que establece el decreto 112/2010 es totalmente insuficiente para cubrir las necesidades que se generan en una actividad de estas características.

Por otra parte, la dependencia directa con los titulares de la discoteca siempre es un problema, especialmente en el caso los controladores.

El exceso de aforo en los locales es otro gran problema. Sin lugar a dudas, la mejor opción hubiera sido mantener la obligación del cumplimiento del artículo 68 del decreto 112/2010; pero imagino que la presión de los gremios de hostelería hicieron cambiar de opinión a la Generalitat de Cataluña y después de bastantes años continuamos igual.

5. La normativa de espectáculos públicos y actividades recreativas en Cataluña (Ley 11/2009 y su Reglamento aprobado por el Decreto 112/2010) establece una serie de medidas para garantizar la seguridad y la salud. ¿Qué le parece cómo medida la “memoria de seguridad” reflejada en el Art.42 del Reglamento? ¿Tiene el contenido suficiente y está bien planteado o considera que hay aspectos de mejora? De ser así, ¿cuáles considera que podrían ser aspectos para mejorar de este documento?

Podría ser suficiente si se aplicasen todos sus puntos. Además, como refleja el artículo 46 en su punto 3, “Los establecimientos abiertos al público con un aforo autorizado inferior a 500 personas dispondrán de un plan de autoprotección de acuerdo con lo dispuesto en la normativa vigente sobre riesgos laborales” y a partir de ahí ya se exigirían planes de auto protección con diferentes exigencias según el aforo.

El punto que más afecta a los profesionales de seguridad o controladores de accesos en una sesión de discoteca según mi punto de vista es el “42. d): Establecer los sistemas de comunicación rápida y eficiente con la policía de Cataluña, por si se debe pedir su auxilio para afrontar problemas graves de

seguridad y de orden público”. Actualmente el protocolo de comunicación a seguir con la policía de Cataluña en caso de emergencia es llamar al 112 y esto en una discoteca o las fiestas populares de los pueblos suele ser una odisea.

Lo normal es que esta memoria la haga la empresa contratada para la prevención de los riesgos laborales o algún técnico en elaboración de planes de auto protección, los miembros de seguridad difícilmente conocen de su existencia.

6. ¿Valoraría de manera positiva que sólo personas acreditadas (cómo sucede con los Planes de Autoprotección) pudiesen elaborar la “memoria de seguridad”? ¿De ser así, qué acreditación deberían tener?

Por supuesto, la persona que elabore una memoria de seguridad debería de ser un/a profesional con una formación específica al respecto. No solo estoy de acuerdo, si no que a mi parecer debería ser obligatoria una figura como la del director de seguridad para que, además de poder realizar la memoria de seguridad, fuese el encargado de realizar un seguimiento continuo de que las medidas a llevar a cabo en relación con la seguridad y la salud de las personas se cumplan. Desgraciadamente, lo normal es que esta memoria sea un documento que queda en el fondo de un cajón.

7. Ligado con la pregunta anterior ¿Vería necesario o correcto que la ley obligara a las discotecas a tener un departamento de seguridad, aunque fuera unipersonal con un Director de Seguridad al frente (cómo así establece la normativa)?

Si, lo veo necesario, el problema viene a ser el mismo que el de los controladores al ser una persona contratada directamente por el titular de la empresa de ocio nocturno. Según mi opinión, el director de seguridad en este caso debería de estar totalmente desvinculado de la discoteca, como sucede con los técnicos que realizan los planes de autoprotección.

8. En la normativa de espectáculos públicos y actividades recreativas se establece un personal mínimo obligatorio en función del aforo. ¿Le parece adecuado y acorde a la realidad utilizar el aforo como único factor a la hora de establecer dicho personal?

Como he comentado antes, no. No me parece ni suficiente ni adecuado. En el 2015 envié a: Conseller d'Interior de la Generalitat de Catalunya, Àrea central de policia administrativa dels Mossos d'Esquadra,

PETICIÓ MODIFICACIÓ DEL ART. 43 y 63 DEL DECRET 112/2010 EN CUANTO A LA NECESIDAD DE OBLIGAR A TENER VIGILANTES DE SEGURIDAD A PARTIR DE 150 PERSONAS DE AFORO y LA POSIBILIDAD DE SUSTITUCIÓN DEL PERSONAL DE CONTROL DE ACCESO OBLIGATORIO POR VIGILANTES DE SEGURIDAD PRIVADA.

Desde la dirección general d'Administració de Seguretat me contestaron el 23/12/2015:

En resposta al seu escrit del passat 25 de novembre de 2015, en què sol·liciteu que s'insti la modificació dels articles 43 i 63 del Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives, aprovat pel Decret 112/2010, de 31 d'agost, pel que fa a establir l'obligatorietat de disposar de dos vigilants de seguretat privada a les activitats recreatives musicals, els espectacles públics musicals i les activitats o espectacles públics musicals de caràcter extraordinari de 150 persones a 500 persones d'aforament i que els servei de control d'accés pugui ésser prestat per vigilants de seguretat, us informem que es va iniciar una modificació normativa amb el Projecte de Llei d'ordenació de les activitats d'espectacles públics i recreatives que no va arribar a aprovar-se al Ple del Parlament de Catalunya per una qüestió de terminis i, per tant, s'està a l'espera de la seva tramitació.

Per aquest motiu, no s'han iniciat els treballs per a l'elaboració del nou Reglament de desenvolupament que està previst que es realitzi una vegada s'aprovi el Projecte de Llei esmentat.

En aquest sentit, us informem que quan s'iniciïn aquests treballs s'analitzaran tots els seus suggeriments tenint en compte, a més, que s'obriran els preceptius tràmits d'informació pública en el decurs de la seva tramitació per tal que tots els interessats puguin participar.

Agraïm la seva col·laboració i quedem a la seva disposició per qualsevol dubte o aclariment.

A día de hoy todo continua igual.

9. ¿Sería partidario de mantener los aforos cómo están y aumentar el número de personal? ¿Consideraría añadir otros factores además del aforo a la hora de establecer personal mínimo obligatorio?

Yo creo que se pueden mantener los aforos tal y como están. Siempre y cuando se respete la normativa respecto al aforo legal, no tiene por qué haber problemas. Otra cosa es si el personal de vigilancia y control es suficiente, que insisto en que no.

La ley dice que hasta 150 personas de aforo no tiene que haber personal de seguridad ni controladores de accesos. A partir de 150 y hasta 500 personas el marco legal establece dos controladores de accesos (continuamos sin seguridad) Aunque la Generalitat en el “Protocol de seguretat contra les violències sexuals en entorns d’oci” en su artículo 7, insistan en considerar al personal de control de accesos como personal de seguridad.

Nos aparece el primer vigilante cuando el aforo es de 501 personas y hasta 1000 personas de aforo y además 3 controladores de acceso.

Hay que tener en cuenta que solo un/a vigilante de seguridad están capacitados/as legalmente para realizar registros o cacheos.

10. ¿Cómo valora la figura del controlador de acceso? ¿Está suficientemente regulada? ¿Cree que la norma contempla unas funciones claras y que las mismas se trasladan a la realidad?

En primera instancia, quiero destacar que el controlador de accesos en Cataluña es una figura imprescindible para desarrollar las funciones asignadas en el ámbito de actuación para el que fueron creados: los eventos musicales. Dicho esto, sin lugar a duda es difícil regular bien una figura que la misma policía admite como válida en entornos ajenos a los espectáculos musicales, tales como eventos deportivos, campings, o casas de apuestas.

De acuerdo con algunas de sus interpretaciones, esta figura puede realizar controles de accesos en lugares que no sean eventos musicales. Por supuesto que discrepo. Esta función se le puede atribuir a un vigilante o incluso a un auxiliar de servicios. Entiendo su postura cuando dicen que es preferible tener

en un salón de juegos a un controlador de accesos, ya que por lo menos tiene una formación, pero no lo comparto, ya que no es necesario que tengan que llevar la identificación que obtuvieron para eventos musicales.

La norma contempla unas funciones claras, pero no se trasladan a la realidad en el momento que el personal de control de accesos pueda ser contratado directamente por el titular del establecimiento.

Annex 3. Entrevista a Ramon Mas Espinalt

Entrevista realitzada a les 13:30 h del dijous dia 9 de juny a Ramon Mas Espinalt, empresari del sector d'oci nocturn i membre del Gremi de Discoteques de Barcelona i Províncies i president de la patronal nacional España de Noche a través d'una trucada telefònica.

1. Primer de tot, una breu presentació personal i del càrrec que ocupa

Jo em dic Ramon Mas Espinalt i soc secretari general del Gremi de Discoteques de Barcelona i Províncies des de l'any 2014 i president de la patronal nacional España de Noche des del 2018.

Soc empresari de nit de Barcelona des del 1996 i ara tinc una discoteca a Barcelona, la discoteca "*Wolf*" i el bar "*D9*" al Poblenou (Barcelona).

2. Quines són les problemàtiques més recurrents que tenen les discoteques en l'àmbit de seguretat?

Externament són les que s'han anat ampliant més, ja que internes sempre han sigut mes o menys les mateixes. Externament tenim, hem tingut, ja ve d'abans de la pandèmia, un augment molt considerable dels furts. Fet que ha comportat que algunes zones d'oci demanessin i creessin aquest servei mixt de seguretat privada i pública. Ampliant vigilants de seguretat a la via pública, als entorns dels locals amb la intenció de protegir als clients davant d'aquests possibles furts. I bé, és un sistema que és car però que ha tingut resultats. A l'interior de les sales també hem tingut un increment de furts, especialment de telèfons mòbils. Però val a dir que cada vegada estem més focalitzats i tenim més localitzades el tipus de persones que cometem aquests fets, cosa que ens permet anar fent el cercle més petit i aconseguir una ràpida resposta i solució a aquests problemes.

La novetat que jo destacaria és la dels vigilants als voltants dels locals ha estat una gran novetat que hem tingut, juntament amb els auxiliars que intenten que la gent de fora no faci soroll al carrer. Els vigilants són més per temes de seguretat: robatoris i aquest tipus de problemes.

3. Seguint en aquesta línia de la proposta de la seguretat mixta, quina diria que és la visió del sector (oci nocturn) davant de la seguretat, com a despesa o com a inversió?

Si, evidentment és una inversió. Clar que comporta despesa, però al final estem invertint en la seguretat dels nostres clients. Si nosaltres tenim problemes de robatoris i els clients no se senten còmodes i segurs, deixen de venir a les nostres sales, per tant és un tema a vigilar. També es veritat que des de que han incrementat les promocions de Mossos d'Esquadra i que des del Departament d'Interior ha destinat més efectius a Barcelona, les dotacions per les nits s'han vist augmentades i això ajuda moltíssim a pal·liar molts dels problemes.

Nosaltres continuem també demanant que hi hagi un canvi en la normativa judicial i que la Fiscalia faci el que està començant a fer, que és l'acumulació de delictes menors perquè es presentin causes més importants. Si una persona reincident té més de 20 causes menors que es presentin totes juntes en una causa única més important. Tot això perquè aquestes persones reincidents estan fent molt de mal a la seguretat de la ciutat.

És a dir que al final des del sector cada vegada s'està veient més la seguretat com a inversió i que la mateixa genera un retorn de cara a que el client estigui a gust...

Totalment, cada vegada més hi ha aquesta visió. Absolutament sí.

4. Per altra banda, La normativa d'espectacles públics y activitats recreatives a Catalunya (Llei 11/2009 i el seu Reglament aprovat pel Decret 112/2010) estableix una sèrie de mesures per garantir la seguretat i la salut.

La memòria de seguretat, per una banda, no hi ha una persona habilitada per normativa per tal de redactar-la, com podria ser un Director de Seguretat i està plantejada com un document necessari per a obtenir la llicència, però un cop aconseguida, no es torna a "obrir" i queda en un "calaix" per dir-ho d'alguna manera...

"Bueno" aquí hi ha matisos. La figura del "Cap de Seguretat" existeix i és el responsable d'aquesta memòria: fer-la i d'actualitzar-la, actualitzant els protocols. Té la potestat de, diguem-ne el que mana o aglutina, als medis externs de vigilants de seguretat, controladors d'accessos i auxiliars. Sí que es veritat que s'actualitza perquè amb tots els protocols... el protocol "No callem", amb el protocol "No en passem ni una"... amb tots els protocols... el protocol que ara es prepararà de la submissió química, els d'actuació al carrer... Si que es fa no?

Amb tot el tema de les càmeres de seguretat a les discoteques que s'estan ampliant que també es molt important, hi ha molts locals on el vigilant les porten també (les càmeres) com la policia... Per poder tenir més detectat tot, no?

Sí que es fa, cada vegada s'inverteix més en tot això, pensa que en tema de càmeres, per exemple, es veu molt. Cada vegada tenim més càmeres, posades en llocs més estratègics, de més qualitat... per intentar tenir més controlada tota la seguretat, tant interna com externa.

Entenc que tot això ho porta un Director de Seguretat, està contractat per la discoteca "Wolf" o per les altres empreses...

Això pot ser un Director de Seguretat contractat per la pròpia empresa o un Director de Seguretat de l'empresa de seguretat contractada per la discoteca.

Per tant a la pràctica, aquesta memòria de seguretat l'acaba elaborant el cap de seguretat de l'empresa prestadora del servei...

"Bueno", s'elabora amb el conjunt de l'equip, no? Perquè evidentment tothom suma amb les seves opinions i al final el responsable es el cap de seguretat però

en l'elaboració hi participa molta gent, perquè al final es molta gent la que esta vivint moltes coses de la sala, totes les posicions hi poden aportar el seu gra de sorra.

5. Per altra banda, com valora en aquest cas que la normativa dimensioni el dispositiu humà de seguretat tenint en compte l'aforament dels locals?

És un encert, però aquesta normativa s'ha d'actualitzar. La llei d'espectacles és del 2009 i estem a l'any 2022 i hem intentat fer tres lleis noves però per qüestions polítiques no ha estat possible.

Després també una altra cosa que demanem es la regulació dels aforaments. Els aforaments no es poden regular perquè els plans d'usos urbanístic de les ciutats no ho permeten. Aleshores, també volíem introduir l'aforament màxim de seguretat, que es un aforament que els Bombers de la Generalitat veuen amb molt bona cara però que els Bombers de Barcelona no.

L'aforament màxim de seguretat és el màxim de persones que tu pots posar a la discoteca i pots evacuar. No vol dir que sigui l'aforament que tu tens legalment, perquè aquest aforament legal no es pot actualitzar perquè el pla d'usos urbanístic no el deixa actualitzar. És el peix que es mossega la cua.

Per això ara estem demanant una actualització dels aforaments i sobretot l'activació de l'aforament màxim de seguretat, que això en alguns llocs d'Espanya es pot fer i en altres no. Fins i tot aquí a Catalunya, Bombers de la Generalitat ho mira amb bons ulls i Bombers de Barcelona no. Ja et dic, vaig tenir una reunió amb Bombers de la Generalitat i em van dir: "Jo vull que un tècnic em digui les persones que poden entrar en una discoteca, no que l'Ajuntament de Barcelona em digui quantes persones hi poden entrar, vull que em digui que si es posen 900 persones es poden evacuar bé".

Això aniria alineat amb el Pla d'Autoprotecció...

Si, però legalment en el PAU has d'anar a l'aforament legal màxim tècnic, que es el que és. Però el seu és que es mires amb l'aforament màxim de seguretat i que aquest fos el vàlid, perquè és el real.

Sobre aquest s'aplicarien les mesures de personal...

Sí, però ja estan per sobre (en dimensió) les mesures de personal. La realitat és que la majoria de locals tenim més personal de seguretat (que el que diu la llei). És més, molts, per la diferencia de preu, ja volem tenir vigilants. També perquè les capacitats legals són superiors.

La línia, doncs, està sent sobredimensionar el dispositiu de seguretat per sobre del que estipula la llei...

A Barcelona sí, totalment. I a molts llocs de fora també perquè el control extern també s'està tornant molt exigent, en els voltants de les discoteques.

6. Seria viable l'obligatorietat a les discoteques a tenir un departament de seguretat, encara que fos unipersonal amb un Director de Seguretat al capdavant o contractat de manera externa?

El primer que s'ha de fer és el que està fent ara la Generalitat: dos convocatòries de controladors d'accés perquè tenim falta de personal. En segon lloc que hi hagin més vigilants de seguretat, i després ja veiem.

Hi ha un greu problema de personal, estem parlant d'un sector que ha estat dos anys tancat, la majoria de persones s'han buscat la vida en altres sectors.

El més important és compensar el dèficit de controladors d'accés que tenim. S'ha fet una convocatòria de "600 i pico" i cada any s'han de fer dos per anar regularitzant. I després més vigilants de seguretat que tampoc hi ha tants.

7. Les convocatòries de controladors d'accés hi ha una quantitat bastant àmplia de qualificacions no aptes. A què considera que és degut?

El principal problema és que la gent d'aquí no vol fer aquesta feina, llavors l'està o la vol fer gent de fora i té molts problemes amb el tema del català i les normatives.

Llavors potser la línia va a relaxar els criteris o atraure gent que pugui passar els criteris actuals...

El problema de la falta de personal s'ha de tenir en compte que no només és en el tema de la seguretat, també ens passa amb cambrers, personal de barra... Ara mateix la temporada a Eivissa perilla, sé de moltes discoteques que estan tenint problemes molt seriosos amb la manca de personal, i això és un problema, pagant sous bons.

Els sous... tu saps que hi ha una cosa que es diu Seguretat Social i IRPF... Si tu estàs pagant 2.000€ a una persona significa que a l'empresa li esta costant 500€ de la Seguretat Social i el IRPF li esta costant un altre tant per cent.

El gran problema es el cost de la Seguretat Social i de la contractació, el cost laboral és molt elevat.

8. Per altra banda, la figura del controlador d'accés i les funcions que fa; s'està donant la tendència pel que m'ha comentat de contractar abans vigilants que controladors. Creu que la normativa és correcta i clara o es poden donar situacions d'intrusisme en les funcions de seguretat privada?

Jo crec que la figura de controlador d'accés ha estat molt important. Per demanar que no hi hagi intrusisme amb els vigilants de seguretat haurien d'haver molts més professionals que es volguessin o poguessin dedicar a la nit. Insisteixo que la manca de personal es un problema molt important.

Després hi ha la figura de controlador d'interior, que és la figura del controlador d'accés però a l'interior dels locals, a Catalunya no la tenim.

Creo que tenim dos imaginatius però sobretot el que hem de tenir es personal humà per cobrir aquestes vacants. Per molt que tinguem moltes figures si després no podem contractar gent per executar-les perquè la gent no hi vol treballar... Tenim un problema molt greu.

Aleshores, és molt important aquesta qüestió... i després la professionalització de les empreses. Que hi hagi empreses de vigilants de seguretat que es dediquen al món de la nit. No és el mateix el personal de seguretat que hi ha en un edifici d'oficines que el que està en una discoteca per la nit.

Les empreses de seguretat, doncs, seria quelcom desitjable que s'especialitzessin exclusivament en el sector de l'oci nocturn.

Si, seria molt interessant, molt atractiu.

9. Finalment, aquest tema amb els controladors d'accés i la manca de personal és potser el motiu pel qual hi ha discoteques que acaben recorrent a personal no qualificat per exercir aquestes tasques? Amb el que això implica pel que fa a problemàtiques, se m'acut el cas de Waka, discoteca de Sabadell...

El que està clar és que la manca de personal és un problema evident i general. A més, des de la Generalitat de Catalunya s'està veient i que feia dos anys que no hi havia convocatòries de personal de controlador d'accés.

També el fet que la pandèmia havia portat a molts vigilants a canviar de sector i quan vam obrir després de la mateixa, no hi havia disponibilitat d'aquest personal.

Jo crec que el que s'ha de fer són molts més cursos i que més gent estigui habilitada, fent més convocatòries per tal que hi hagi més gent habilitada. També adequar el nivell al que hi ha, perquè si no, acabarem sense tenir personal.

Una actualització dels criteris és el que fa falta. Jo no diria una relaxació, diria que s'ha d'ajustar o adaptar a la realitat i als perfils laborals que al final s'enfronten a aquests exàmens... això s'ha fet també a policia i a l'exèrcit.

Annex 4. Informe de la DGAS sobre el sistema automàtic de control d'aforament

Interpretació de la Disposició Transitòria Quarta del Decret 112/2010, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives, en relació a l'obligació de disposar d'un sistema automàtic de control d'aforament.

El Decret 112/2010, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives, estableix a l'article 67 que, una de les maneres de realitzar el control d'aforament és mitjançant el **sistema automàtic de control d'aforament**.

L'article 68 del citat Reglament determina que tenen l'obligació de disposar d'un sistema automàtic de control d'aforament:

- a) Els establiments d'espectacles musicals o d'activitats recreatives musicals a partir de 151 persones d'aforament autoritzat.
- b) Els espectacles musicals i les activitats recreatives musicals de caràcter extraordinari regulats per l'article 42 de la Llei 11/2009, de 6 de juliol, que se celebren en un establiment tancat i cobert, a partir de 151 persones d'aforament autoritzat.
- c) Els espectacles musicals i les activitats recreatives musicals de caràcter extraordinari regulats per l'article 42 de la Llei 11/2009, de 6 de juliol, que se celebren en un recinte a l'aire lliure, a partir de 1.000 persones d'aforament autoritzat.
- d) Els establiments de règim especial, independentment del seu aforament.

D'acord amb el que preveu l'article 69 del Reglament, es obligatori disposar d'aquest sistema automàtic de control en els establiments musicals indicats a l'article anterior, a partir de 151 persones d'aforament fins a 500 persones.

És important tenir en compte la **Disposició Transitòria Quarta** de l'esmentat Reglament - Control d'aforaments - que preveu el següent:

Els establiments que tenen l'obligació de disposar de **sistema automàtic de control d'aforaments** disposen d'un termini de tres anys, a partir de la publicació de la regulació d'aquest sistema, per instal·lar-lo i posar-lo en funcionament. La direcció general competent en matèria d'espectacles públics i activitats recreatives els ha d'assessorar i donar suport en aquesta instal·lació i posada en funcionament.

D'acord amb el que estableix la citada Disposició transitòria quarta, queda de manifest que el sistema automàtic de control d'aforament s'ha de regular, i que no serà fins al cap de tres anys a **partir de la publicació de la regulació d'aquest sistema**, que serà obligatòria la seva instal·lació.

Conclusió

Per tot l'exposat, d'acord amb el que preveu la citada Disposició Transitòria Quarta, **no es pot exigir la instal·lació d'aquest sistema automàtic de control d'aforament ja que no es troba regulat.**